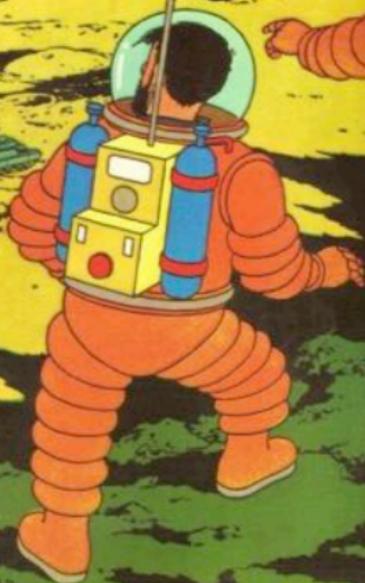
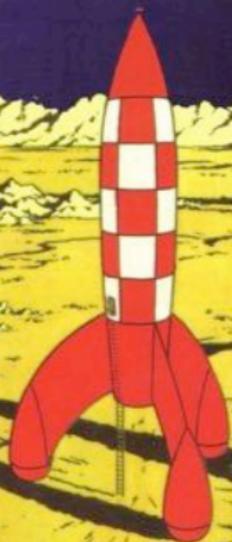

THẨM HIỂM MẶT TRĂNG

+VI
741
.5
H

NHÀ XUẤT BẢN
THANH NIÊN

HOUSTON PUBLIC LIBRARY

R01199 96116

HOUSTON PUBLIC LIBRARY

THĂM HIỂM MẶT TRĂNG

NHÀ XUẤT BẢN
THANH NIÊN

Tủ Sách Mini
www.srogoalrabb.com

Chịu trách nhiệm xuất bản:

HOÀNG PHONG

Biên tập:

NGUYỄN ĐÌNH HOÀN

Trình bày bìa:

ĐẶNG KIM QUANG

- Truyện được scan và phân phát miễn phí cho người hâm mộ, xin đừng dùng để mua hoặc bán trong bất cứ trường hợp nào.
- Nếu có điều kiện xin mua truyện để ủng hộ tác giả.
- Khi đăng trên web khác xin đừng xóa hay thay đổi các hình ảnh hay logo của Tủ Sách Mini dưới bất cứ hình thức nào.
- Muốn truyện được phát hành nhanh hơn? Xin tham gia nhóm cleaner của Tủ Sách Mini.

Tủ Sách Mini

www.trogonline.com

In 5000 cuốn khổ 21 x 29 cm.

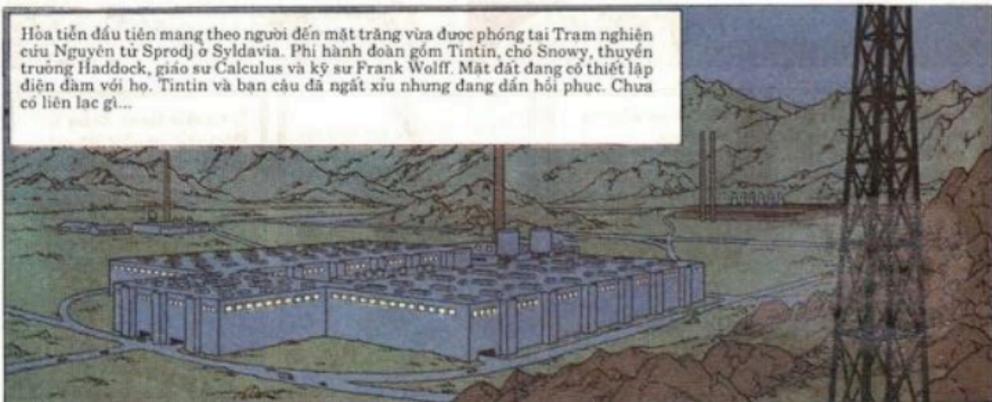
Tại Xưởng in kẻ tập - văn hóa phẩm FAHASA.

Giấy phép xuất bản số 67/166 CXB.

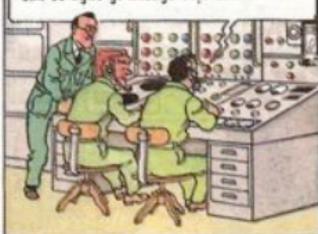
In xong và nộp lưu chiểu tháng 1/1997

THĂM HIỂM MẶT TRĂNG

Hỏa tiễn đầu tiên mang theo người đến mặt trăng vừa được phóng tại Trạm nghiên cứu Nguyên tử Sprođj ở Syldavia. Phi hành đoàn gồm Tintin, chó Snowy, thuyền trưởng Haddock, giáo sư Calculus và kỹ sư Frank Wolff. Mặt đất đang cố thiết lập liên lạc với họ. Tintin và bạn cậu đã ngủ xiêu nhưng đang dần hồi phục. Chưa có liên lạc gì...

Mặt đất gọi Hỏa tiễn Mặt trăng... Các anh có nghe gì không? Mặt đất...

Chúng ta tính toán sai à? Lạ quá!

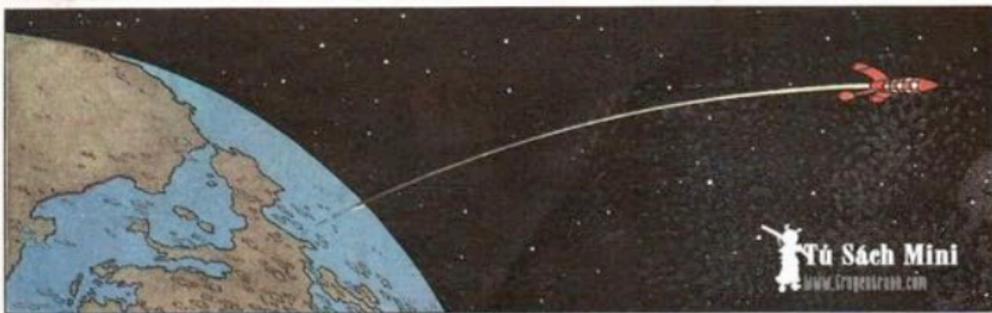
Mặt đất gọi...

Họ không biết có kẻ khác cũng đang nghe

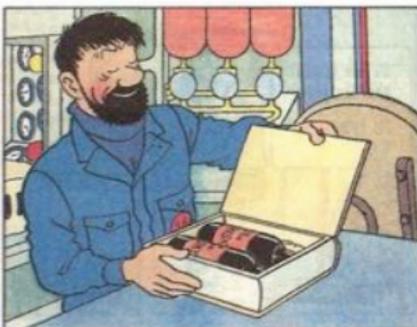
Mặt đất gọi Hỏa tiễn Mặt trăng!

Quý thật, họ mù chết cả thì chúng ta khôn!

Mặt đất đây! Với tốc độ tâm dậm một giây này các anh không còn bị ảnh hưởng sức hút trái đất nữa rồi!

Nào, ta xem xét chương đầu tiên!

A... chât Ta bù nếm bất được điều gì đâu!

Dừng cảm thay Haddock! Bật tay vào chương hai!

Ồi nhìn đi! Xem chị Hằng với tất cả vũ đẹp vốn cô!

Chị Hằng là trái banh toàn hồ là hồ kia à?

Thật kinh ngạc! Anh Thompson! Nhìn đi!

Coi chừng! Cây gậy của anh kia! Trời ơi cứu với!

Lúc đó, ở buồng dưới...
Ly này mừng các bạn trên kia!

Á trời đất ơi! Whisky cuộn thành... một trái banh! Là quả! Ta có uống nhiều quả không?

Ê, này, hãy giùm mặt đồ ghê! Qu... quay lại... Về lý của tao ngay!

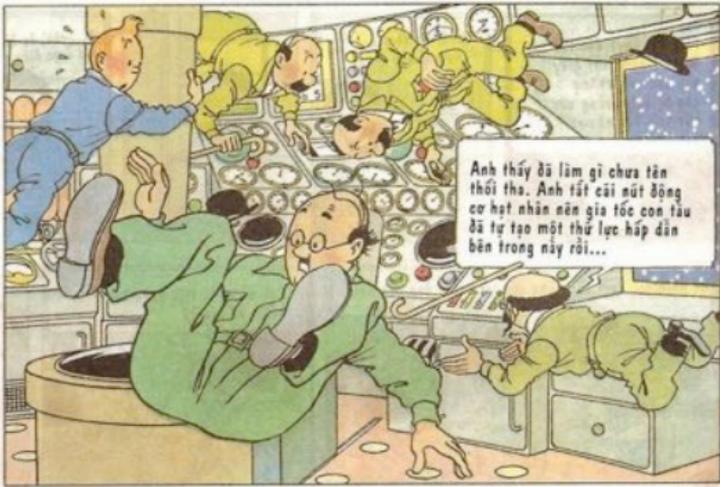
Quả nhiều hay khô... Ông! ... một aha! whisky thì khô... ông như thế... Hầy sẽ... đây ngay!

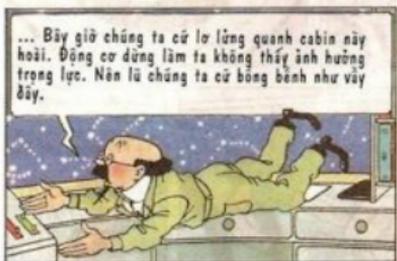
Trời ơi Cái gì thế này?

Ma quỷ ơi Snowy có bao giờ lộn ngược lại thế này đâu.

Anh thấy đã làm gì chưa tàn thổi tha. Anh tắt cái nút động cơ hạt nhân nên gia tốc con tàu đã tự tạo một thứ lực hấp dẫn bên trong này rồi...

... Bây giờ chúng ta cứ lơ lửng quanh cabin này hoài. Động cơ dừng làm ta không thấy ảnh hưởng trọng lực. Nên lũ chúng ta cứ bồng bềnh như vậy đây.

Làm ơn chấm dứt bài diễn thuyết vật lý ấy đi! Ta phải bật nút động cơ lại!

Khoan! Cháu cố thử xem!

Snowy ơi, để ta chạm vào mấy cái coil!

Mấy thấy không, whisky! Máy bay theo trái banh, còn ta lượn như én vậy... Tít... Tít...

Titin ơi, cậu đùa rồi?

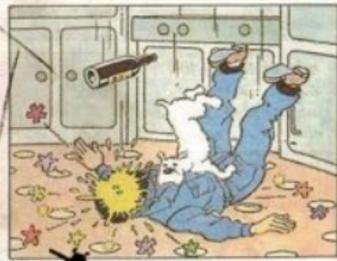
Đấy rồi! Cố lên! Cháu đang bật nút động cơ đây!

Nào... ôm chặt vào!

Nhìn này, Snowy! Ta trượt đi bằng lưng đây! Thật... thật tức cười chết được!

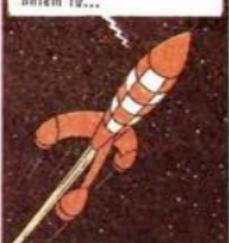
Chuyện gì thế? Sao các anh tất mớ-tư hắt năn?

Hồ tiên Mặt trăng đây... Một trong hai thùm tử vô tình kéo nút đó... Nhưng chúng tôi bật lên lại rồi.

Đề an toàn, tôi đang phứt mỗi người một đôi bốt để nhiệm tử...

Tức cười ghê chúng tôi ôm nhau cứng ngắc!

Ừ, để làm gì hi?

Giáo sư hay thật. Lần sau những đế này sẽ gắn lũ chúng ta vào sàn cabin và sẽ không lơ lửng như bong bóng nữa.

Ta ông mẹ à, kia là Adonis ư?

Adonis là gì? Ban anh ở gần đây à?

Adonis là tiểu hành tinh quay quanh sao Hỏa và sao Mộc. Nó là một khối như đá, đường kính chừng một dặm. Vào chỗ ta mà xem đi. Ta đi mang bốt vào. Nhưng vì Chúa làm ơn đừng sờ vào cái gì cả!

Thế, thế đấy. Còn một đôi thừa ra ư? Có ai không mang vào à?

Là thuyền trưởng đấy. Cháu sẽ đem xuống cho bác ấy.

Chào nhóc! Nhóc có bụng lung tung không hi?

Ồi, Tintin đây rồi. Phải chỉ cậu biết mọi chuyện vào rồi!

Thuyền trưởng đâu rồi. Có tờ giấy đồng kia kia!

Trời ơi! Thuyền trưởng mất trí rồi! Phải đưa giáo sư xem mới được!

Mày mà có đôi bốt này! Mày ơi! Mớ-tư ngưng hoạt động rồi. Lại chuyện gì nữa đây...

RRRRING RRRRING RRRRING
Tintin! Cậu xem! Trả lại tiếp điện nữa kia!

Hầu tiên Mặt trăng gọi Trái đất... không biết vì sao cánh cửa ngoài mở ra, còn động cơ hạt nhân tự động ngưng. Tôi đang xem xét nguyên do.

Câu trả lời đây nè! Từ giây này cháu tìm thấy trên bàn khoan dưới.

"Tôi phát ngấy cái hòa tiền thôi này rồi. Tôi về Marlin Spike đây!"
Ký tên: Haddock. Thi ra là hán - Hán điên rồi sao?

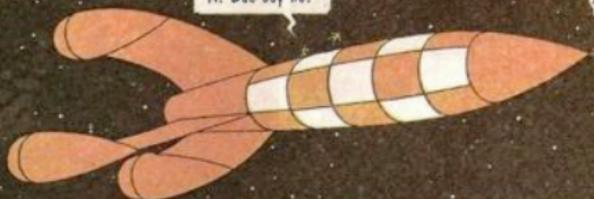
Điên? Cháu nghĩ bác ấy đã ngán khăm whisky rồi. Phải tìm thôi. Bác cho phép cháu mặc đồ phi hành gia và ra ngoài chứ?

15 phút sau

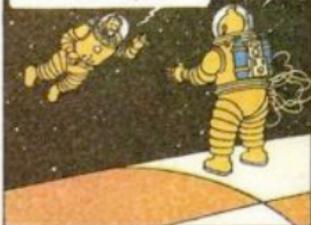
Chúng tôi đây... Thuyền trưởng đột nhiên thịch ra ngoài và Tintin theo giúp ông ta.

A! Bác đây nè.

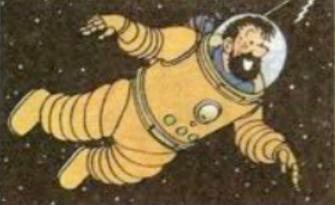

Chào thuyền trưởng. Xin chào? O!
Bác nghe cháu không?

Nhóc à, bác đây nè!

Đĩ nhiên bác nghe rồi... Ch... cháu có nghe b... bác không? Tít... tít. Thấy không nè -Bác hóa thành chim đấy...

Tintin gọi giáo sư đây. Cháu thấy thuyền trưởng rồi. Bác ấy lo lắng cách chúng ta cỡ mười thước, cùng một tốc độ. Cháu sẽ tìm mọi cách kéo bác ấy về.

Được rồi.

Kéo ta v... về cái đ... điều gì gà bay quý quí ấy à? Kh... không bao giờ... giờ. Ta về... M... Marlin Spike đây.

Bác ấy đang tiến ra xa dần. Trời ơi!

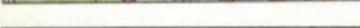
Tội nghiệp! Bác ấy bị tiểu hành tinh Adonis hút mất!

Giáo sư ơi, Tintin đây... Thuyền trường đang bị tiêu hình tinh Adonis kéo ra xa... xa dần...

Xa nữa à?... Chỉ chờ thế thôi... Nó đã trở thành vệ tinh của Adonis rồi!

Khiếp quá! Chúng ta phải làm gì bây giờ?

Thì thông báo cho mặt đất biết quỹ đạo của Adonis có vệ tinh mới mang tên Haddock chứ gì nữa!

Dừng vội! Châu có cách này: Bức kéo thang ra cho châu neo lại vùng vàng đỏ. Rồi bật mô-tơ và khăn trương lên là vua...

Châu tính làm cái quái gì vậy?

Để tiến lại gần thuyền trường, ném sợi dây kéo bức ấy lại.
Kéo ta? Đợi kiếp sau đi!

Khùng điên thật! Nhưng ta khám phục ý chỉ của châu - Ta đợi lệnh châu đây...

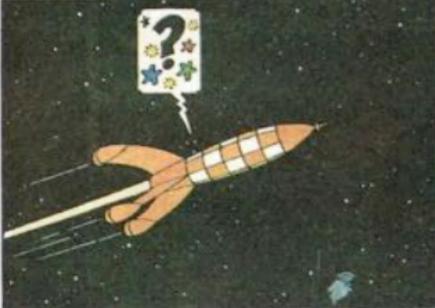
Tintin đây. Châu xong rồi. Bức bật mô-tơ đi!

Được. Châu liễu lĩnh quá đây... Nhưng chúc châu may mắn! Bức đã bật rồi!

?

Tintin đây. Châu bị chướng nhưng đã gương lại. Bức cứ tiếp tục nhé...

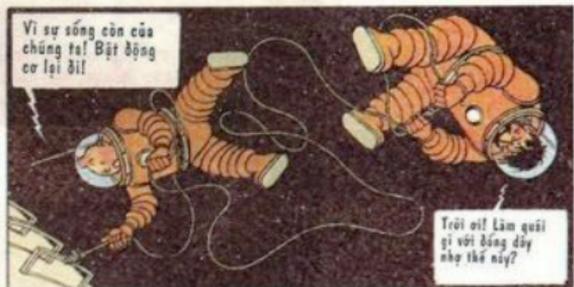
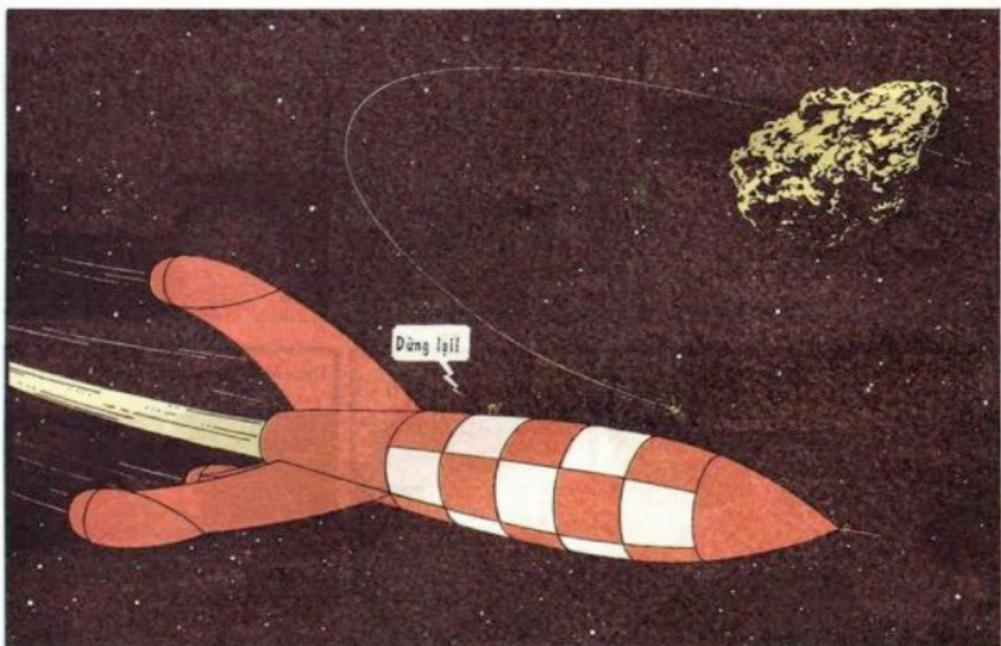

Ừ, ta thấy hẳn rồi. Ta tiến gần hẳn đây. Nhưng vì Chúa, phải thật mau không thì Adonis sẽ cuốn chúng ta vào quỹ đạo của nó ngay khi động cơ đang chạy lại đây.

Ta sẽ làm hết sức... Sẵn sàng chưa? Nào động cơ!

Trời, giết dữ quái! Cầu cho dây đừng đứt!

Tintin đây. OK! Chúng cháu ổn cả!

Và ta đã thiết lập khoảng cách an toàn với Adonis. Giờ ta tắt động cơ!

Cứu! Chúng cháu lại bị trôi lơ lửng nữa này!

Thôi nào! Mau xuống đây đi và đừng phí thời giờ nữa!

Trăm ngàn lữ chết đảm! Không để ta biến được hả?

Cậu nghĩ e... cậu đang l... làm gì? Ta đã lớn để làm cái gì ta thích... T... ta muốn về nhà. Ta ngại các chuyện đi chết tiết này rồi, với whisky cuộn thành một trỗi bánh. Chúng ta cũ lữ kết cuộc là nó văng tung mình!

Bác xong chưa? Bác không thấy sự ngờ ngạc của bác tuyệt làm chúng ta mất mạng à? Dù rồi đấy. Bước vào ngay và tự biết cư xử lấy... Bác hiểu chưa?

Vào đi! Nếu cháu thấy bác uống giọt nào nữa, cháu sẽ xích bác suốt hình trình còn lại đấy!

Vài phút sau...

Hồa tiễn gọi Trái Đất. Tintin và Thuyền trưởng trở về an toàn khỏe mạnh. Chúng tôi tiếp...

Ta... ta... say quá chừng đi... Ta đã say... không tha thứ được... Ta thật ăn năn...

Không sao Bô. Sẽ quên hết, nhưng...

Lên này chuyện gì nữa đây?

Tintin ơi! Lên mau! Lên xem này!

?

Lúc này đến khi thuốc có tác dụng, châu sẽ dọn tóc cho hai bác. Nhưng hãy xuống dưới kia, sẽ dễ làm hơn nhiều...

... Dưa dầy cho bác. Bác sẽ tự xén hai con cừu merino này!

Ồi, bác làm ơn...

Trái đất gọi
Hỏa tiễn Mặt
trắng! Chú ý!
Chú ý!

Nghệ dầy... 20 phút nữa sẽ có
chỉ dẫn đổi hướng chuyến động.

Sẵn sàng theo sự điều
khiển của các ông!

Và đến lượt chúng ta bay vòng hồ... Nhào lộn phải không, hay lượn vòng, hay quay vòng vòng... Hồ - Mẹ quý gì đâu?!

Chờ đã, tôi sẽ giải thích...

BEEP... BEEP... BEEP...

Cái gì vậy?

Tín hiệu radar đấy. Nó cảnh báo có sao băng lớn đang tiến về phía ta.

BEEP... BEEP... BEEP

Giờ đây ta sẽ rõ hệ thống tự động hóa tôi lắp đặt sẽ hoạt động nghiêm chỉnh hay không.

Làm sao anh biết nếu nó "nghiêm chỉnh"?

BEEP... BEEP... BEEP

Đơn giản là hệ thống tự động hóa được radar điều khiển. Nếu mọi thứ diễn ra như mong đợi, thiết bị sẽ theo hướng dẫn của tín hiệu radar, giúp ta tránh va chạm sao băng. Bằng không...

Bằng không thì sao?

BEEP... BEEP

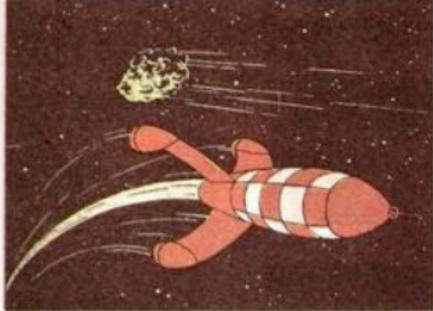
Bằng không sẽ đơn giản hơn nhiều. Chúng ta va vào sao băng thành những thiên thạch nhỏ!

BEEP... BEEP... BEEP

Đừng lo! Sớm muộn gì cũng biết ngay!

Hừ! Tại qua nạn khô! Tôi thờ được rồi. Tôi không ngại nói rằng, tôi thật sự kính hoảng.

Chúng ta đã có thể thành thiên thần nhờ ấ?

Không chỉ thế! Kinh khủng hơn, tôi nói cho mà biết: Nếu những lý thuyết của tôi không thành công, tôi đã phải tính toán lại từ đầu đấy.

Vài phút sau

Và sau này có ai hỏi "Anh đảm trách nhiệm vụ gì trên Hỏa tiễn?", tôi sẽ đáp "chuyên viên hớt tóc!"

Mỡ giờ lau này không cần cắt bằng kéo

Mỡ-phải có mấy xén cô kia, đồ trời đành ấ!

Hừ! Xong một tên rồi! Mời quý ông kế tiếp! Cái gì? Không được vừa ý lắm ấ?

Ha! ha! Người anh em khôn khéo! Ước gì anh thấy mình trong gương nhỉ?

Cười, cười cái gì... Anh sẽ nghĩ khác đi nếu anh biết thật ra anh còn bảnh hơn nhiều.

Và những cái chuyện vũ vẩn này còn lâu mới xảy ra nếu anh phân biệt được thế nào là một giờ trưa và thế nào là một giờ sáng!

Rồi đấy! Xem tay tôi định toán các thứ chết tiệt này này.

Sao, ước ông không vừa ý nữa ấ? Thế muốn gì nữa nào? Đầu gọi cho thơm tho nhé? Hay là uốn cho xoắn lại?

Ồi xem kia!

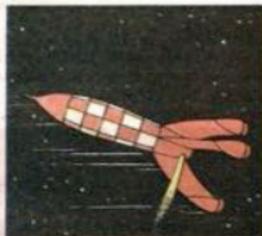
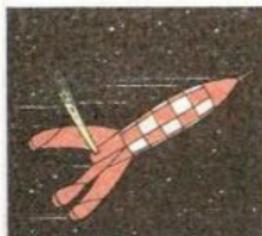
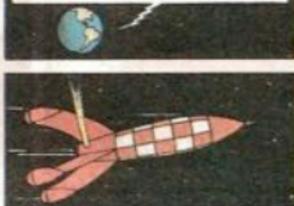
?!
Ha ha! Chú em ấ!
Xem chú kia!

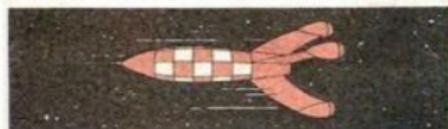
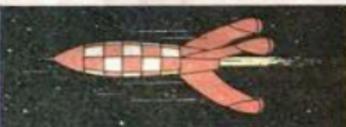
Mặt út gọi Hỏa tiễn Mặt trăng...
Chủ ý theo dõi... Chỉ còn 10 giây
...chín... tám... bảy... sáu... năm
...bốn... ba... hai... một... KHÔNG

Chủ ý theo dõi... Chỉ còn 10 giây... chín... tám... bảy...
sáu... năm... bốn... ba... hai... một... KHÔNG.

Bật lại động cơ chủ
lực. 10 giây... chín
... tám... bảy... sáu
... năm... bốn... ba
... hai... một...
KHÔNG.

Hỏa tiễn Mặt trăng đây. Đã
bởi chiều bay...

... vô cùng thành công...

Chúng tôi đang giảm dần tốc
độ và hạ cánh an toàn xuống
mặt trăng...

Nào cố gắng lên anh
bạn! Mặt trăng muôn
năm! Ha! ha! ha!

Ông chủ ạ, có thật họ sẽ đáp xuống Mặt trăng không?

Tôi... tôi không hiểu... có phải...?

Mặt đất gọi Hỏa tiễn Mặt trăng. Các anh còn 88 ngàn dặm nữa theo dự đoán. Các anh đang giảm dần theo tốc độ.

Câu mong thế! Nhưng trở về lại là chuyện khác!

Suy! Thiên cơ bất khả lộ! Rồi mây sẽ rõ... Có tín hiệu radar nữa kia...

Mặt đất gọi...

Một lát sau...

Mặt đất đây. Các anh còn 31 ngàn dặm nữa. 40 phút nữa các anh điều chỉnh nút lái tự động và hạ cánh ở điểm đã định vị trên mặt trăng.

Hỏa tiễn Mặt trăng nghe đây. Chúng tôi chuẩn bị dừng lửa. Sau đó sẽ chuẩn bị hạ cánh.

Thế này, các bạn, nếu mọi chuyện tốt đẹp cả thì nửa giờ sau chúng ta sẽ nghỉ ngơi trên mặt trăng, tại nơi tôi đã chọn sẵn là bên bờ biển Thần Tầu... Cảm ơn, Tintin.

Bờ biển... Tuyệt quá... Lâu rồi ta không đi biển anh Thompson nhỉ?

Hẳn rồi. Nhưng tôi không được báo là trên mặt trăng có biển. Anh có biết không thuyền trưởng?

Biết chứ! Tôi nghe nói họ còn cần tuyển hai tên rồi Punch và Judy biểu diễn trên bến tàu nữa. Các anh thích hợp lắm!

Các phi hành gia vẫn gọi những đám họ thấy trên mặt trăng là "Biển Bạc". Còn cả biển Thần Tầu, đại dương Giông Tố nữa... Nhưng đó các anh tim được một giọt nước

Mặt trăng có khoảng 90.000 hố lồi lõm gọi là miệng núi lửa. Một số rộng vài trăm thước Anh. Số khác, như hố Bailly, đo được 150 dặm...

Trời đất ơi! Miệng núi lửa rất là nóng. Coi chừng chúng ta rơi vào lỗ hỏa táng mát.

Đừng lo! Đặt tên thế thôi chứ chúng ta yên hết rồi. Thật ra chúng ta sẽ hạ cánh xuống miệng núi lửa Hipparchus, miệng rộng 90 dặm...

Trạm ngân lân không! Tôi không để yên đâu!

?

!

Có chuyện gì chàng?

Hấn... hấn phình gat chúng tôi. Chúng tôi yêu cầu xin lỗi!

Tôi? phình u? Tôi?

Vâng thưa ngài! Họ cần chúng tôi vào vai chủ rồi trên bờ biển. Anh có nói thế không? Anh tưởng chúng tôi ngu lắm hi?

Đúng thế, hấn đã xin lỗi chúng tôi. Và chúng tôi yêu cầu được phình gat!

Trời ơi, anh lẫn lộn hết cả rồi!

Ồi, có nghĩa là ngược ... ngược lại?

Được rồi. Tôi nói lại. Không có cần thừng rồi Punch và Judy nào cả. Nên các anh sẽ không có việc... Thờ mần chưa?

Được, chúng tôi thờ mần.

Chính xác hơn là: dĩ nhiên rồi.

Đúng rồi... Không cần rồi nữa.

Và chúng ta sẽ không có việc... Đơn giản thôi!

Bình tĩnh lại nào! Có phi hành gia nào chuẩn bị đập xuống mặt trăng bằng cách cái cọ không?

Đừng quên là chúng ta đang giúp nguy hiểm! Và đã cũng chào chúng một chiếc thuyền. Hãy là bạn tốt. Hãy bình tĩnh để đỡ phổ mọi tình huống. Nào, mọi người về giường của mình đi.

Có bốn giường sao đủ cho sáu người? Dĩ nhiên cháu có thể nhường cho ai đó, nhưng...

Tất nhiên không rồi!

Chỗ của cháu là ở điện đài để giữ liên lạc với Trái đất càng lâu càng tốt. Ta sẽ sắp xếp tiếp.

Còn hai tám năm, trái chúng dưới sàn và đi năm mau.

Cảm ơn, nhưng chúng tôi chưa buồn ngủ.

Buồn ngủ hay không cũng năm xuống! Lạnh đây, nghe không? Là lệnh!

Đến lúc đó ta lên giúp Wolff chuẩn bị nốt việc họ cảnh

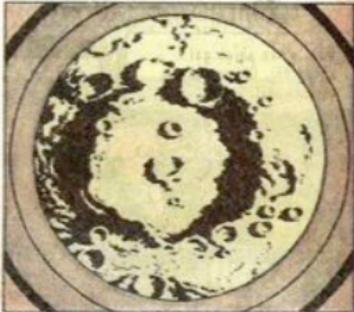
Mặt đất gọi Hòn tiên ... Các anh còn 3750 dặm nữa là đến Mặt trăng.

Hồ tiên Mặt trăng đây... Phải...Việc chuẩn bị đang được hoàn thành. Giáo sư đi điều khiển bộ phận lái tự động rồi.

Đầy đủ Đông... Xạ quá rồi. Một độ Tây, Đông rồi. Hướng thẳng vào miệng núi lửa Hipparchus

Lại đây Snowy.

Nhóc sê...

Chúng ta được dặn là phải đi nằm. Nhưng chắc không với so xống thế này đâu.

... đỡ chịu hơn nhiều khi mà... Ừ. Hai bác làm gì vậy?

Lũ chết đăm! Đi ngủ đi những con sứa đom đóm! Mau lên! Nằm xuống ngay lập tức!

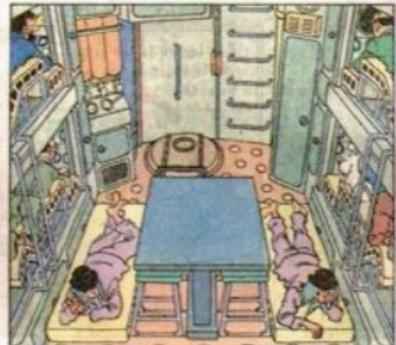
Vả liệu hồn ở yên đấy, đồ cứng đầu ạ! Nếu chạy lung tung, giỡn sơ sơ thì xác ngài xuống một hành tinh vắng ngắt nào đấy. Ông xuống kia.

Mọi người đi ngủ hết rồi? Tới, Wolff ơi, anh lên đây.

Hồ tiên Mặt trăng đây. Sẵn sàng rồi. Mọi thứ đều ổn cả. Hướng thẳng xuống miệng núi lửa Hipparchus. Chúng tôi đang nằm đợi.

...động cơ hạt nhân ngừng rồi. Và động cơ phụ vừa lập tức thay thế.

... Thật ghê gớm quá! Khó tin quá! Nghi xem vài phút nữa chúng ta sẽ đi dạo ở mặt trăng hay có thể đều tôi mạng cả. Điều kỳ quặc thế!

Tintin gọi đây. Chúng tôi thấy có ảnh hưởng của tốc độ giảm dần rồi.

Chúng tôi bị chấn động nhẹ do hỏa tiễn bị rung. Đó là nỗ lực cuối cùng trước khi đáp xuống.

Tại chúng tôi bị ư... Cũng lúc càng rung mạnh hơn. Cảm giác khó thở

Chúng tôi bị đè bẹp xuống giường vì một trọng lượng không thể thử được. Không nhắc nhích... Giáo sư... Châu nghĩ... ngủt...

... Đầu châu... sẽ... nổ tung. Con người... muốn rời ra... Tim châu.. Oi... tim châu.

Ôi... thuyền trưởng... ngắt... gì đâu... sao mà rung hết lên thế này... gắng lên... nào... gắng lên!

Crrr... crrr...
Crrr... crrr...
Crrr... crrr...

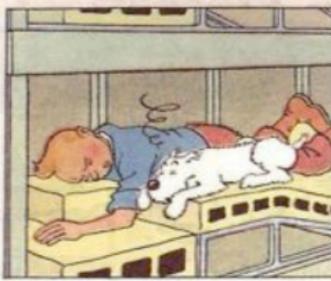
Ôi thôi rồi... Tôi nghiệp
câu bé ngắt xiu rồi. Ôi sao
lại im lặng đáng sợ!

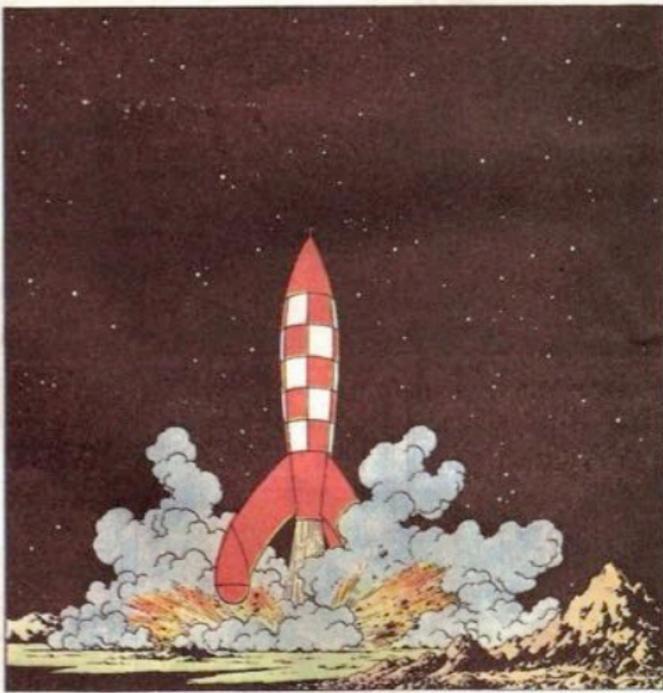
Gâu gâu gâu!

WOWO... WOWO!!!

Con chó hấp hối đấy! Rồi nó cũng
chết mất thôi

Mặt đất gọi Hỏa tiễn Mặt trăng...
Nghe rõ trả lời...
Mặt đất gọi...

... Có chuyện gì không ổn. Chúng ta gọi nửa giờ rồi. Chẳng nghe trả lời gì cả. Thử lần nữa... xem...

Mặt đất gọi...

... Hòa tiên Mặt trăng đang nghe đây. Hòa tiên Mặt trăng...

Họ sống rồi! Họ vẫn còn sống!

Trời ơi!

Giáo sư Calculus đây! Từ Mặt trăng! Thành công rồi! Mọi người rất khỏe! Chúng tôi đã không liên lạc được vì điện đàm bị hỏng. Do chún đng làm rung hòa tiên. Các anh có nghe rõ không?

Khả rõ. Hình như con chún đng vẫn chưa qua. Chúng tôi nghe có tiếng gì lạ...

Đừng... đừng lo... Hai tên thám tử đang ngủ đây. Chúng vẫn chưa chịu dậy.

Chúng tôi bắt đầu đổ bộ... Cậu bé Tintin, người nhỏ tuổi nhất của phi hành đoàn, đã vinh dự được chọn là người đầu tiên đặt chân lên mặt trăng. Sau khi trang bị, cậu bé sẽ nói cho các ông biết những ấn tượng đầu tiên... Tôi ngưng ở đây.

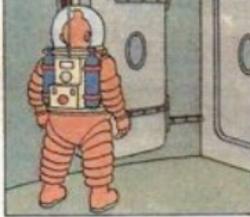

Tintin đây. Tôi đã bật mở phi hành gia và đang đứng ở cửa ra vào. Đang kia đang họ ập suất xuống. Thuyền trưởng Haddock chịu trách nhiệm. Tôi đang chờ chỉ dẫn cuối cùng.

Thuyền trưởng Haddock. Áp suất zero. Thanh kéo đã vào vị trí. Sẵn sàng! Tôi mở cửa đây!

Phút giây này thật trang nghiêm. Cửa đang từ từ mở ra... và...

Ồ... ời!

Ồi! Cảnh tượng thật kỳ dị!

Tà làm sao nhỉ? Một miền đất chết. Miền đất ác mộng. Hoang vắng đến rợn người. Không một cây, không hoa, một âm có cũng không có. Không chim chóc, không tiếng động, không mây. Bầu trời đen như mực với vài ánh sao...

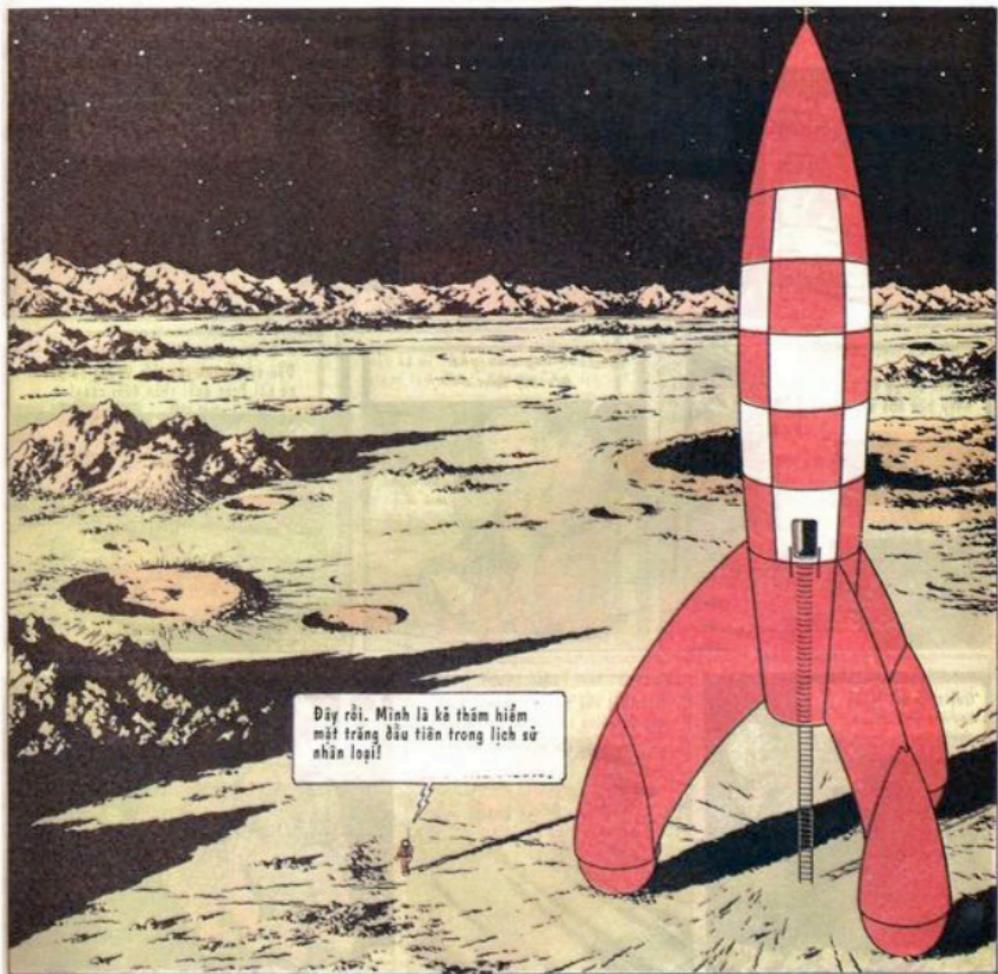
...nhưng vô cảm, nhưng băng giá. Chúng không lấp lánh lung linh như ta thấy ở Trái Đất.

Bây giờ tôi đang leo xuống.

Chỉ còn vài bậc nữa...
Ba... bây giờ là hai...
một... đây rồi...

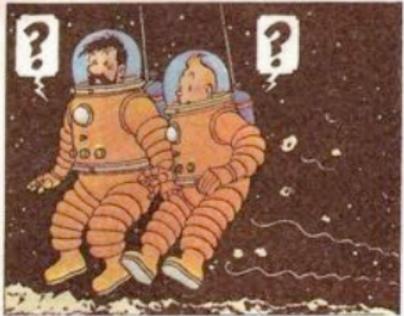
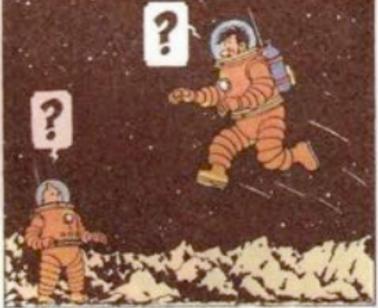

Đây rồi. Mình là kẻ thám hiểm
mặt trăng đầu tiên trong lịch sử
nhân loại!

Giờ không chỉ mình tôi. Thuyền trưởng cũng đang xuống nữa kia.

Ồi! Mặt trăng! Tuyệt cú mèo! Minh đang đi trên mặt trăng! Minh chạy! Nhảy!

Chuyện gì vậy? Động đất à?

Ờ, nhưng mà...

Trời đất ơi! Xem kia!

Xảy ra cái quái gì vậy?

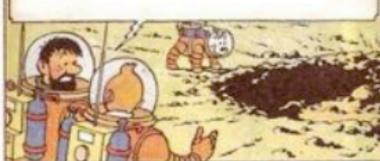

Một thiên thạch! Nó rơi ngay chỗ ta vừa đi qua! Rồi biến luôn!

Biến? Ta có kịp nghe tiếng gì đâu!

Phải thôi! Mặt trăng không có không khí nên không có tiếng động. Vì vậy nên thiên thạch rơi xuống nguyên vẹn. Còn ở trái đất sự ma sát của bầu khí quyển sẽ làm nó nóng lên và rồi ra trước khi tiếp xúc, nên ta gọi là "sao băng"

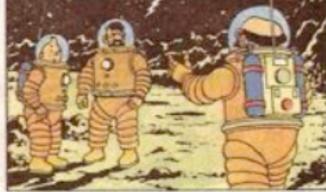

Tuy vậy, nếu tên trùm tư bản nào cho là kiểu tiếp đón này sẽ lôi kéo nhiều khách du lịch thì họ làm to rồi!

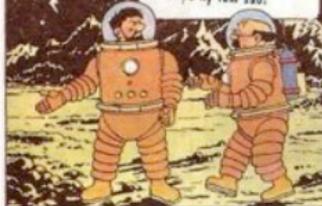
Xin chào! Khó tin quá! Kỳ diệu quá! Chúng ta đang ở trên mặt trăng!

A, giáo sư đây rồi!

Lại đây xem này. Rồi quăng cái vé khứ hồi đi là vừa!

Một thiên thạch!
Điều kỳ làm sao!

Điều kỳ ư? Khi nào đến lượt chúng ta đẹp lỏp như cá hộp vậy?

Ồ! Một sự ngẫu nhiên thôi mà!

Phải rồi, thưa ngài! Nhưng không phải ngộ của tôi! Tôi là thủy thủ mà! Sông nước ít ra cũng không trừu ngại tính mạng chúng ta như các con chồn chồn đung đầu bé cạnh đó này. Lúc nào tìm cũng muốn rút ra ngoài!

Có lẽ! Vậy anh thử bơi xuống lên mặt trăng đi!

Thôi, đó không phải là vấn đề. Phải bọc dù hàng hóa xuống thôi. Wolff đang chuẩn bị trên ấy.

Nhưng không biết anh ta chờ cái gì. Wolff ư nghe không? Calculus đây này.

Mã ời, cái thang, cái cửa. Chuyện gì xảy ra vậy?

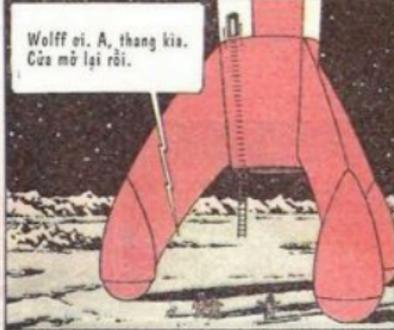

Thang cất đi rồi. Cửa đóng. Nghĩa là sao nhỉ?

Wolff ơi?

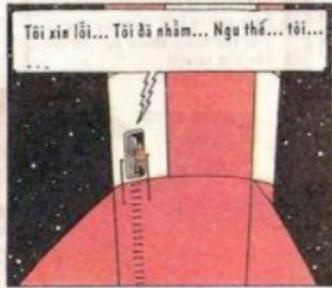
Wolff ơi! Chết tiệt! Anh đang bày trò gì trên đó vậy? Wolff, Wolff ơi. Anh có trả lời tôi ngay không?

Wolff ơi. A, thang kia. Cửa mở lại rồi.

Anh làm chúng tôi đứng tim đấy... Tưởng tượng cái hỏa tiễn đột nhiên phóng đi và trở về Trái đất, bỏ chúng tôi lại ở các nơi khi họ có gậy này.

Tôi xin lỗi... Tôi đã nhầm... Ngụ thế... tôi...

Bỏ đi! Chúng ta đỡ hàng hóa đi! Thuyền trưởng sẽ lên giúp anh Tintin và tôi ở lại dưới này.

Đơn giản lắm Haddock. Anh chỉ đứng coi những kiện gỗ đi thuyền bằng ròng rọc máy mà thôi.

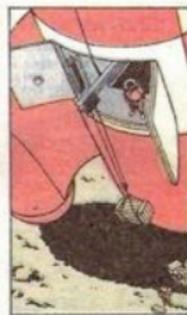
Được rồi, tôi lên giúp Wolff đây.

Hỏa tiễn Mặt trăng gọi Trái đất. Calculus đây. Hàng được đỡ rồi. Mọi chuyện đều suôn sẻ

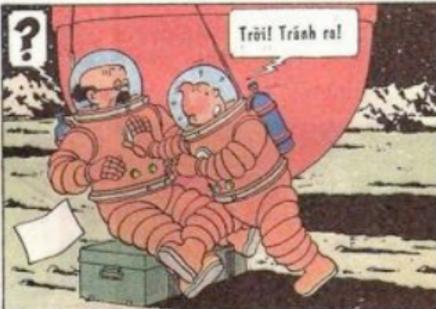
Hàng giờ trôi qua

Đấy. Rồi thì chúng ta cũng xong. Nhưng còn các xe tăng trình sắt nữa.

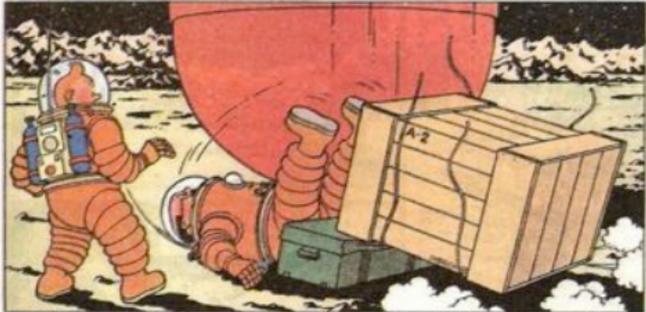

Tiếp tục đi thuyền trưởng.

?

Trời! Tránh ra!

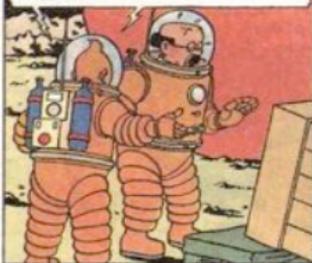

Anh bạn à, làm em giải thích cái sự ngộ cười này cho ta với?

Triệu triệu con chết dẫm! Nếu là tôi tôi đã cảm ơn Tintin rồi. Không có cậu ý anh đủ tan xác rồi

Nhìn đi giáo sư. Châu đây bác ra là sai à?

Đầy đứt ra nè. Nó bị cạ xát dữ quá. Tại những chấn động vừa rồi đấy.

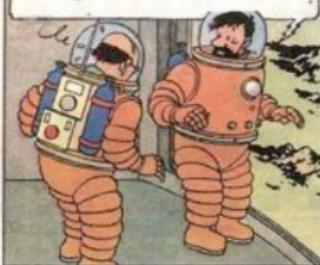
Chúng ta phần nào gặp may đấy. Tiếp tục chú thuyền trưởng. Lần này kiểm tra đây kỹ càng nhé.

Ừ! Chúc chắn sẽ kỹ cấp đôi!

Chúng ta sẽ tiếp tục, Wolff à... anh sao vậy?

Tôi... không... biết. Nhức đầu quá... Đột nhiên tôi nghĩ mình sẽ ngất đi... Có lẽ tìm tôi... nó... đỡ hơn rồi...

Đo anh một quả đấy. Đừng lo. Hay có là bình oxy của anh trục trặc. Đi nghỉ đi Wolff. Chúng tôi làm được rồi.

Vài phút sau

Chúng tôi lên nằm nghỉ đây. Trong lúc hai thăm tử xương đi dao mắt để thay đổi không khí.

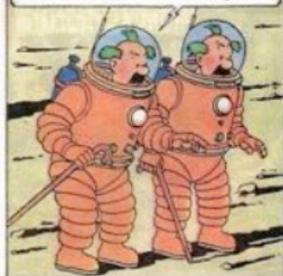

Tưởng tượng xem chúng ta đang nằm gót lên những nơi con người chưa hề tới.

Phải chưa hề không à?

Dừng lại, người anh em! Dừng đi!

Cô kè nết này! Nhìn xem!

Vì Chứa hũy cần thận đấy!

Thấy không? Thật kinh ngạc! Một cú nhẩy thật tuyệt!

Đến lượt em đấy! Đừng sợ, nhẩy đi!

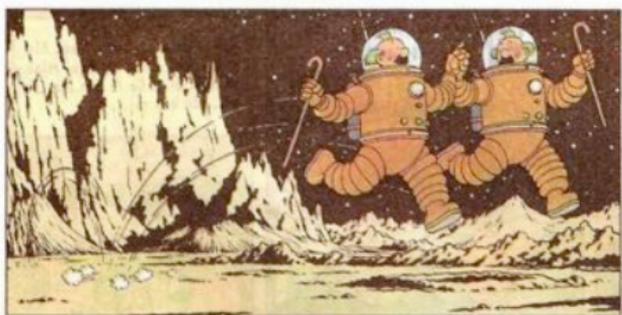

Ê, xa hơn anh nữa này! Chử không?

Có sáng kiến này, cầm tay đi. Nào chúng ta cùng múa ba-lê!

Ba-lê? Được, rất hân hạnh!

Ha! ha! ha!
Ha! ha! ha!

Ha! ha! ha!
Ha! ha! ha!

Xem nào! Giờ sử củ ai đó đang nhìn chúng ta!

Có người ư? Ha! ha! Người!

Tại sao không nào?

Cứ như ta đang ở trên một con lộ đồng đúc ấy. Trên mặt trắng làm gì có người!

Chưa ai thấy thì làm sao ta dám chắc?

Đây nữa này, nhìn đi!

Này... thấy chưa? Tôi đã bảo mà...

Đấu chân! Có ai khác ngoài chúng ta cũng đến đây.

Allo... Thompson đây... Gọi Hỏa tiễn Mặt trăng...

Chúng tôi, Calculus nghe đây.

Thompson đây... Có tin chấn động mà... Nghe rõ không... Có người lạ trên Mặt trăng đấy!

Chuyện cổ tích huh? Người? Người lạ? Vô lý!

Nhưng cô thật mà! Có dấu chân đấy nè.

Đấu chân? Rõ ràng chỉ có dấu chân một kẻ trong chúng ta mà thôi.

Không thể một trong chúng ta được. Có hai kiểu dấu chân cơ mà!

Đúng đấy!

Thì đó là dấu chân của hai kẻ trong chúng ta. Ế, coi chừng hai kẻ đó chính là các anh nữa đấy.

Ơi trời ơi! Hay chúng ta đã đi vòng vòng theo dấu vết của chính ta, như trên sa mạc ấy?

Tất nhiên là không! Hai kiểu dấu chân! Chúng ta không phải quay nhất đầu!

Không duy nhất! Được rồi! Quay về đây, sửa con ả! Về nghĩ đi đâu gì oxy cũng chỉ đủ cho hai ngài trong nửa giờ nữa thôi.

Được, được. Vô đây. Vì anh đã gạt bỏ những đóng góp khoa học của chúng tôi.

Có lẽ xoắn ngược. Nhưng cũng có lẽ đúng chữ. Làm sao ta chắc được ở đây không có ai khác, ngoài ta?

Trên lý thuyết là không. Nhưng một khi ta đến được, kẻ khác cũng có thể. Nhưng theo ta biết thì không có ai khác ngoài chúng ta đâu.

Thế à!

Trong đó họ nói gì lại không được. Đó rồi xem.

Ừ, cứ kiên nhẫn xem!

Các bạn ạ, chúng ta dự tính sẽ ở một ngày trên mặt trăng, nghĩa là 14 ngày ở trái đất. Nhưng lượng oxy cung cấp sẽ không đủ vì phát sinh thêm hai người. Vậy nên ta sẽ rút xuống còn 6 ngày.

Đồ đồ ta phải khẩn trương lên. Wolff và tôi lập bất thiết bị quan sát còn Tintin và Thủy trưởng đỡ những bộ phận của xe tăng trình sắt xuống và lắp ráp lại. Đồng ý chứ? Được, bắt tay vào việc thôi!

TRÍCH TỪ SỔ NHẬT TRÌNH CỦA GIÁO SƯ CALCULUS

Ngày 3 tháng 6 - 23 giờ 45
Hôm nay thành công chuyến bay lên Trái đất và Wolff lắp đặt hệ thống quan sát. Xảy ra lúc 22 giờ. Haddock và Tintin lại đưa tiếp xe tăng.
Ngày 4 tháng 6 - 8 giờ 30
Vận hành lúc 4 giờ. Kết thúc thành công. Lưu Camera của tôi. Ngày hôm 4 đến sáng.

Calculus gọi Trái đất. Tất cả thiết bị đã sẵn sàng. Chúng tôi tiến hành quan sát.

Hãy quan sát đi anh bạn! Sẽ hữu ích lắm đấy... cho chúng tôi! Ha! Ha!

TRÍCH TỪ SỔ NHẬT TRÌNH CỦA GIÁO SƯ CALCULUS.

Ngày 4 tháng 6 - 21 giờ 50. Có một người mang Wolff và tôi xuống từ tàu vũ trụ và quan sát thành công. Những thông tin được đưa đến căn cứ địa cấp 9 và 99. Thủy trưởng và Tintin giờ hoàn thành việc lắp ráp. Ngày 5 tháng 6 22 giờ 20. Hai giờ trước Tintin và thủy trưởng đã đưa chiếc xe tăng "Tinh Long".

Calculus gọi Trái đất. Chiếc xe tăng xong rồi. Tintin sẽ thử nghiệm đầu tiên. Cậu ấy đã vào.

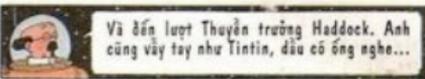
... Tintin đã sắp sửa, cho không khí ngập cabin, mặc đồ bình thường và điều khiển xe tăng trong lúc Thủy trưởng giám sát.

À! Tintin đã nhô lên khỏi buồng lái phủ kính. Cậu đang chào và ra dấu mọi chuyện đã đầu vào đấy.

Và đến lượt Thủy trưởng Haddock. Anh cũng vậy tay như Tintin, đầu cũng ổn nghe...

Xin chào, Haddock sẵn sàng xuất phát. Tintin ơi, ta nhớ neo thôi!

O.K. Xuất phát!

Chúc may mắn!

Đế trời đánh! Tintin ư! Không thể xúc như vậy hoài chứ?

Cháu xin lỗi. Lùn đầu tiên cháu lái loại xe này.

... Nhưng Bác không nghĩ cháu phải học rất nhiều đâu.

É! Cậu đang cười xe tăng chứ không phải mớ đồ điện. Và ở mặt trăng không phải khu vui chơi giải trí đâu!

Cháu đang cố hết sức, nhưng...

Ồi! Sao đốc ngược lên thế này?

Tintin đây. Ngoài không có va chạm, mọi thứ đều ổn cả.

Ta không thêm làm bình khách trong thành trên cái taxi chết tiệt của cậu đâu.

- Cứu!

Dừng ngay! Hãy vì Cháu mà dừng ngay! Rừng rậm quá! Điện ầm hồng rồi, Tintin! Đâu có nghe!

Ồi! Ghê quá! Dừng ngay!

Ồi! Chỉ còn trong gang tấc chúng ta sẽ chui đầu xuống đó!

Chết tiệt thật! Ta bị u đầu hoài! Đủ rồi đó! Chúng ta thừa biết xe tăng chạy bằng băng vậy thì những cái chóp băng kính này sẽ không tránh khỏi bị bẻ!

Được, chúng ta sẽ về căn cứ.

TRÍCH TỪ SỔ NHẬT TRÌNH CỦA GIÁO SƯ CALCULUS.

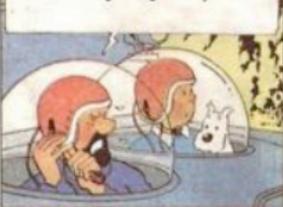
Ngày 6 tháng 6 - 13 giờ 40.
Ngày này sẽ đi vào lịch sử của người khờ học. Chúng tôi đã thành công trong việc đưa trực tiếp lên sự nhiệt, lạnh, ấm, chính xác, sự yên bình quang phổ một loạt ở lần này lần. Một giờ trước Wolf, thuyên trường, Tuấn và Sunny đã tham hiểm bằng xe tăng đến những núi lửa Ptolomaeus.

Xe tăng gọi căn cứ. Mọi người đều ổn cả.

Trời ơi! Nóng đến gần chảy mồ ra!

Ồi, thật dễ chịu hơn nhiều khi không có những cửa sổ này.

Nhìn kia! Nhìn kia kia!

Dừng ngay!

Vâng, cháu dừng đây.

Dưới chân vách đá ă!

Xem đằng sau tăng đã nửa kia!

Như có đường vào hang động ấy.

Đúng như tôi nghĩ. Chúng ta xuống xem thì hay hơn.

Được, châu xuống đây. Thuyền trưởng đi không?

O.K. Tôi đi!

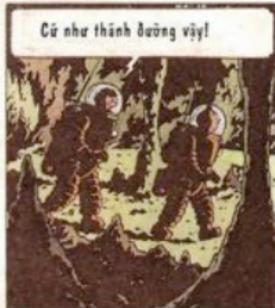
Wolff, anh nói đúng đấy. Chắc hẳn có đường vào hang động.

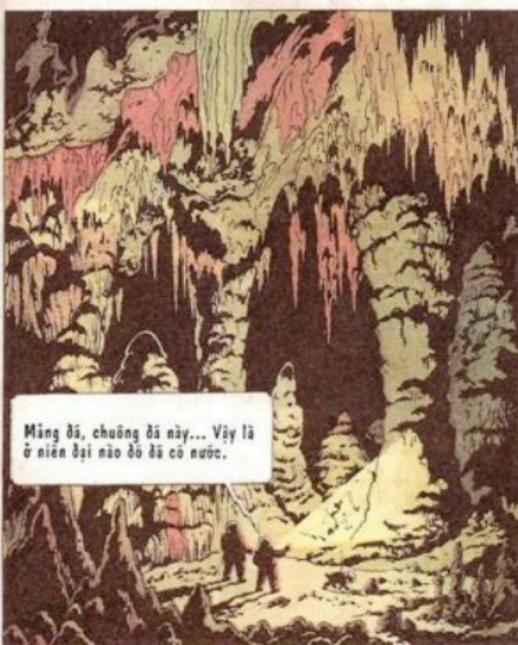
Này giờ vẫn là cảnh này. Đi nào. Để mình bật đèn lên.

Đời ta từng trải đã nhiều. Nhưng về hang hóc trên Mặt trăng quái quỷ này thì... chịu!

Cứ như thành Đường vậy!

Mãng đá, chuông đá này... Vậy là ở niên đại nào đó đã có nước.

Ờ, Snowy coi chừng đừng đi xa quá.

Ông ta không chịu nghĩ rằng tôi đã lớn rồi! Cứ tưởng đời chỉ là con chó cưng của bà nội!

WOOOAH!

Ôi trời ơi! Một kẻ nết! Nhóc rơi xuống mất rồi!

Mau lên! Thuyền trưởng nắm chắc tay nê châu thừ rơi ùn xuống!

Vực đá lồm chồm quá! Không thể nhìn xa! Snowy ơi! Snowy à!

Bức thảo dày ra và cột vào tảng đá... Mau lên!

Châu ã sừ sùng chưa...

Vâng... Chúng ta phải cứu Snowy bằng mọi giá. Cột nó vào mỏm này cho chắc.

Ừ... Nhưng mạo hiểm quá đấy.

Sao nào?

Được rồi!

Tintin ơi! Cần thận đấy! Coi chừng vũ ông ấy.

Châu biết mà.

Lại một cái vực nữa. Snowy ơi!

Tintin ơi, quay lại đi. Vô vọng thôi. Làm sao Snowy sống sót được nếu rơi xuống cái vực thế này. Quay lại đi Tintin!

Không, có lẽ nhóc chỉ bị thương thôi.

Kẽ nứt đong rộng ra. Minh phải cố lên.

Chết! Dây ngắn quá. Minh không xuống được nữa.

Thấy chưa, con lừa! Leo lên mau!

Thuyền trưởng ơi! Có cái gì chuyển động dưới kia kia! Ở đây không xa đấy vực lắm.

Diên ấ Tintin, ãng!

Ta phó mặc cho số phận!

Bức nôi ãng, châu lên ngay! Snowy ơi! Snowy!

Trời! ãng ấ!

Snowy! Nhóc đây à! Không sao chứ? mà chuyện gì nhóc không chịu trả lời hà... A, điện đài của nhóc hỏng

Thuyền trưởng ơi... Nhóc rất khỏe, nhưng điện đài vỡ rồi. Châu sẽ leo lên lại.

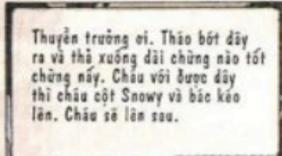
Tintin ơi, cậu đừng ngại có thể dùng trăn sên trượt băng này chứ?

Thấy chưa? Đã bão mù.

Trơn quá làm sao leo lên được... Chỉ có cách lấy miếng băng sắc vạch thành mấu. Được, tha thử xem

Thuyền trưởng ơi. Thảo bết đây ra và thả xuống dài chừng nào tốt chừng này. Châu với được đây thì châu cột Snowy và bác kéo lên. Châu sẽ lên sau.

O.K.

Tới rồi!

Bác ơi, còn dây nữa không. Không đủ cột Snowy đâu.

Được!

Rời đây.

Vài phút sau

Tintin à. Snowy đây nè. An toàn rồi.

Tintin à. Bác cột cục đá này vào đây và thả xuống đây.

Được. Ôi bác ơi, châu bắt đầu khó thở.

Châu thấy sợ đây không

Không. Bác ơi, mau lên!

Quái quỷ! Sao thế?
Dây hình như ngắn hơn
khí này!

Ôi! Sao không thấy nặng nữa...
Cục đá rút ra ư, hay là mắc ở
nơi nào đó. Nào, thử lại coi...

Trong lúc đó...

Wolff à. Chuyện gì vậy?

Wolff đây. Chưa có tin
hiệu gì. Đã nửa giờ rồi.
Họ đi vào hang động. Tôi
bắt đầu thấy...! Al Họ đây!

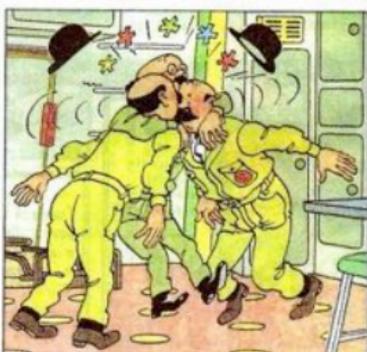
Tintin đi loạn xạ.
Thuyền trưởng đỡ cậu ấy.
Thuyền trưởng à, cậu ta bị
thương à?

Không, cậu ấy chỉ kiệt sức thôi!

Sống rồi! Các bạn của
ta sống rồi!

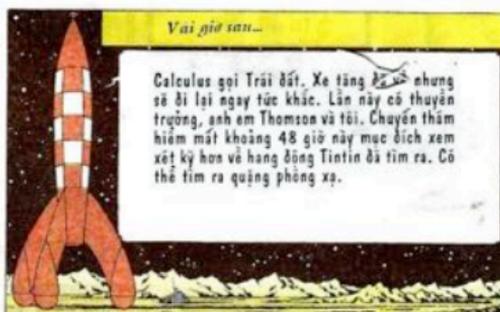

Xe tăng gọi cứu cứu. Thuyền trưởng
và Tintin đã trở về. Tintin hoàn
toàn kiệt sức. Chúng tôi đang cấp
tốc trở về

Vai giờ sau...

Calculus gọi Trái đất. Xe tăng ~~đã~~ nhưng
sẽ đi lại ngay tức khắc. Lần này có thuyền
trưởng, anh em Thomson và tôi. Chuyến thám
hiểm mất khoảng 48 giờ này mục đích xem
xét kỹ hơn về hang động Tintin đã tìm ra. Có
thể tìm ra quặng phóng xạ.

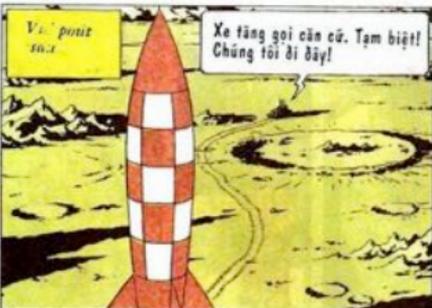

Al! Khoảnh khắc quyết
định đây! Chúng ta sắp
có trở mới đây!

Vết posit
trên...

Xe tăng gọi cứu cứu. Tạm biệt!
Chúng tôi đi đây!

Tintin đây. Chúc may
mắn và thành công!
Đừng bỏ chúng tôi quá
lâu đó nghe!

Calculus đây... Đừng lo Tintin. 48
giờ nữa chúng tôi sẽ quay về.

Tôi không biết vì sao, nhưng linh
tính tôi thúc giục tôi trở lại.

Tạm biệt. Sớm gặp lại!
Tintin sửa máy điện đàm
đây. Tạm biệt!

Tạm biệt Tintin. Tạm biệt Wolff!

Đến giờ ăn rồi. Tôi xuống kho lấy
một ít cho bữa trưa.

Ý kiến hay
đấy. Tôi đói
là rồi ra này.

Cháu đi với bác nhé?

Không... không cần.
Ta đi một mình cũng
được.

Bác Wolff sao là thế. Ở trạm
Spradj bác ấy cười đùa vui lắm mà.
Sao bây giờ bác ấy đối tính vậy?

Mình không
quan tâm tới
kính lắm. Mùi
mình rất
thỉnh má!

Vài phút sau...

Đây, tôi lấy lên
đây này

Phải chỉ là xương
nhỉ!

Ồi!

Chuyện gì thế?

Không... không có chuyện
gì đâu. Tôi quên mang ít sữa
... Tôi xuống lấy đấy.

Không. Lần này đến lượt cháu.

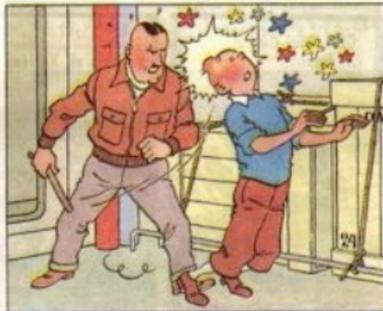
Được. Cảm ơn cháu.
Cháu ngoan
quá.

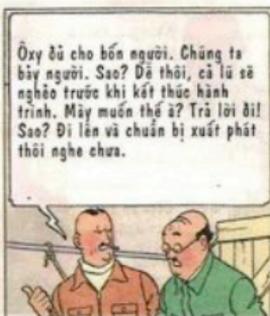
Cháu sẽ thấy các hộp phía bên
phải.

Được.

Hắn đang xuống! Không
kịp nữa rồi. Hắn đang
đón chờ kiện hàng...

Trời ơi, ông làm gì các con vật tội nghiệp đó vậy?

Đừng có nhiều lời, Wolff! Con cóc chết này sẽ làm phiền chúng ta!

Rồi, anh bạn đi nấu một bữa ngon coi nào. Tám ngày này toàn bình mì khô... Đủ lắm rồi! Đi mau và đừng phí thời giờ!

Rồi chúng ta trở về Trái Đất! Ha! ha! Ta muốn thấy về mặt của bọn chúng khi biết hỏa tiễn bay! Giết! Giết!

Ăn được chưa Wolff? Ta biết như sự tu thêm mới!

Một phút nữa... không lâu đâu
Xe tăng gọi cứu cứu...
?

Chúng tôi gặp trục trặc. Bình điện của động cơ hết. Phải tạm dừng. Thuyền trưởng đang nói bình điện phụ. Chúng tôi có thể về cứu cứu.

Ma quỷ! Họ về kìa! Phải cất cánh ngay lập tức! Mau lên Wolff. Khởi động máy ngay!

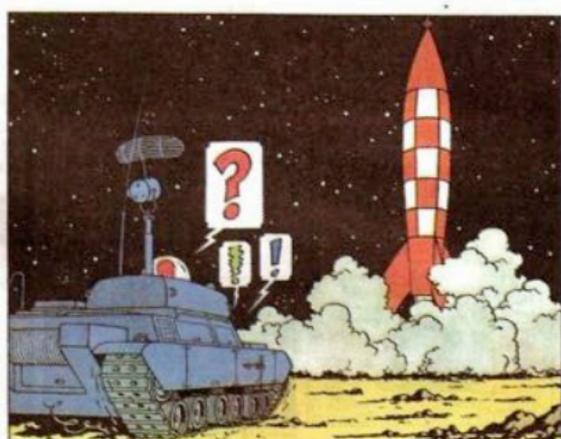
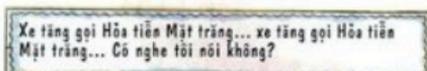
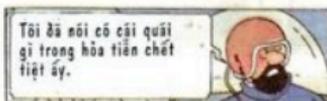
Không thể được. Phải chờ nửa giờ máy mới chuẩn bị xong.
Đồ ngu? Sao máy không nhớ ra sớm hơn? Mau! Còn chần chờ cái gì nữa?

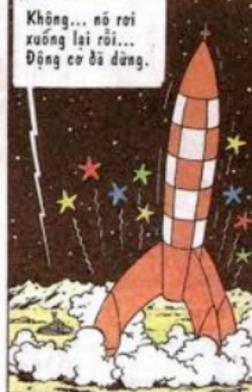
Trong khi đó...
Ồi, mình làm cái gì thế này... cái đầu mình... Nhưng... bị trôi rồi... xảy ra chuyện gì vậy?

Không thể hiểu nổi. Tiếng gì ồn quá! Trời ơi! Tiếng động cơ... hỏa tiễn sắp phóng... trôi...

Mọi người đâu? Bị trôi làm tù nhân như mình ư? Mũi ơi! Họ đi cái! Họ sẽ bị bỏ lại Mặt trăng ư? Wolff! Wolff ơi! Cứu cháu với!

Xe tăng gọi cứu cứu. Chúng tôi đang trở về... Chúng tôi thấy hỏa tiễn rồi. Có nghe không?

Mười! Hòa tiền vẫn không nhúc nhích. Mày muốn thử đày Wolff! Tao bắn...

A!

TINTIN!

Vâng, tôi đây mà. Có làm phiền ông không? Xin tha lỗi nghe. Là ra tôi phải nằm yên dưới kia kia. Nào đừng dấy, giờ tay lên, cả hai người luôn!

Thế giới nhỏ bé quá đại tá Boris nhỉ? Ông chẳng đời bao nhiêu so với lúc âm mưu phản bội chủ ông, vua Syldavia.

Đã thế ông còn bắt Wolff tội nghiệp phá động cơ nữa. Thứ lỗi cho tôi đã làm ông về mộng nhé.

Tintin ơi, Tintin, cậu ở đâu vậy?

Đấy, thuyền trưởng lên mau đi!

A! Các tên hồ khổ kiếp này ở đâu ra vậy? Ở mặt trăng à?

Không! hấn nấp dưới khoang ấy. Nhờ anh bạn Wolff bội bạc của chúng ta. Bức lăm on ra tay trôi họ lại khi ta chờ mọi người về chứ?

A! Rồi giáo sư cũng về tới. Lại đây. Quý ông này hảo hức được làm quen với bác đây.

Anh là gì? Làm gì ở đây thế?

Thế mà anh cảm tôi rõ đến cái tàu, Wolff à, để dành lượng oxy cho tên mặc ma này ư?

Người có hỏi ta cũng chỉ thêm phí thời giờ thôi. Còn lâu ta mới nói. Tốt hơn các người nên hỏi anh bạn Wolff trung thành của các người nè. Tên mới một này thích ăn đạn lăm.

Wolff à, tóm lại có nghĩa là sao? Chuyện gì đang xảy ra hở?... Ta không hình dung được... Một sự hiểu lầm chứ gì. Nào nói đi Wolff. Giải thích đi...

Tôi xấu hổ lắm... Tôi hối hận lắm.

Tintin! Mau! Tintin!

Mau lên! Snowy bị gãy chân rồi thì phải!

Cái gì? Ta tới ngay đây!

È là bác nời đưng. Châu thấy Snowy nằm bất động cách đây vài phút. Nhưng có nhiều việc gấp quá. Châu mang Snowy lên cabin đây.

Sao? Nhóc gãy chân thật hử?

Nghệ chưa quên thì tha! Đồ rác rưởi! Quân giết người!

À nhưng mà ai nời Snowy gãy chân vậy? Chờ một chút, ta xem thử nào.

Yên nào, Snowy thân yêu. Thuyền trưởng sẽ khâu cho cậu. Xem nào. Có đau lắm không? Không đau lắm hử?

! ? GẤU! GẤU!

Chúa... chúa thấy đấy. Bác luôn có cách đối phó với các vật... Diêm mạnh của bác ấy. Nhưng hình như chúng khá hơn chút nào...

Vài phút sau...

Được rồi đây Snowy. Nhớ nghỉ vài ngày sẽ khỏe lại ngay.

Thế nào, quý ông. Bác giải thích đi chứ, Wolff?

Vâng... tôi nời.

Ba năm trước tôi làm việc tại Trạm thử nghiệm tên lửa White Sands ở Mỹ. Tất cả những chuyện tên sẽ không xảy ra nếu tôi không mà cớ bực. Tôi nờ nạn cháy ngập đầu... Một ngày, có người đàn ông gặp tôi ở New York. Hắn nời muốn cứu tôi khỏi cảnh ngộ này để đổi lấy một số thông tin vũ hại...

...về những nghiên cứu hạt nhân của tôi. Dần dần hẳn gây áp lực bất tôi tiết lộ những bí mật thật sự. Lúc đầu tôi từ chối. Nhưng những người chủ nợ rình rập tôi, săn lùng tôi. Tôi chấp nhận. Tôi trở thành một gián điệp cho đến một ngày, tôi chống đối vì muốn hoàn lương. Tôi trốn qua Châu Âu, lưu lạc đến Syldevie và xin việc ở một trạm nguyên tử.

Khi gặp các anh ở Sprođj tôi thật vui mừng và quên hết chuyện cũ. Rồi sau đó họ tìm ra dấu vết của tôi và ép buộc tôi cung cấp chi tiết về cuộc thử nghiệm tên lửa. Sơ bị tiết lộ về quả khố, tôi cần rảng đầu hàng.

Vậy ra anh sắp đặt hết các kế hoạch phân bố này với tất cả dữ liệu điều khiển điện đài!

Vâng, chính là tôi đây ạ!

Và cũng chính anh gần như để bẹp cái đầu tôi ở hành lang Trạm Sprođj. Anh xò mũi chúng tôi chứ gì!

Khoan đã thuyền trưởng. Chúng tôi cũng muốn hỏi tu nhân một vấn đề.

Một vấn đề hết sức nghiêm túc!

Thế còn bộ xương thì sao? Là anh ấy à?

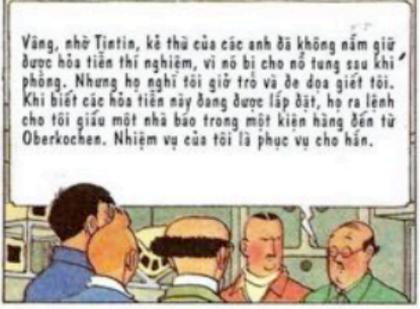
Vâng, phải không? Trả lời đi nào!

Quý tha ma bắt các anh đi! Nghiêm chỉnh một chút! Cất mấy cái thứ vớ vẩn ấy đi!

Nào, Wolff, nói tiếp đi!

Vâng, nhờ Tintin, kẻ thù của các anh đã không nắm giữ được hỏa tiễn thí nghiệm, vì nó bị cho nổ tung sau khi phóng. Nhưng họ nghĩ tôi giữ trữ và đe dọa giết tôi. Khi biết các hỏa tiễn này đang được lắp đặt, họ ra lệnh cho tôi giấu một nhà bảo trong một kiện hàng đến từ Oberkoehen. Nhiệm vụ của tôi là phục vụ cho hắn.

Và anh tin vào chuyện cổ tích đó hả, đồ hai mặt. Một câu chuyện láo toét! Có mào mới cười nào.

Họ nói hẳn sẽ xuất đầu lộ diện khi đến Mặt trăng.

Và khi đến đây, thù lâu mọi người vắng mặt, tôi báo cho hắn ra khỏi chỗ ẩn nấp. Hắn là Jorgen. Hắn tiết lộ mục tiêu là ăn cắp phi thuyền và lái về nước mà hắn, không phải về Sprođj.

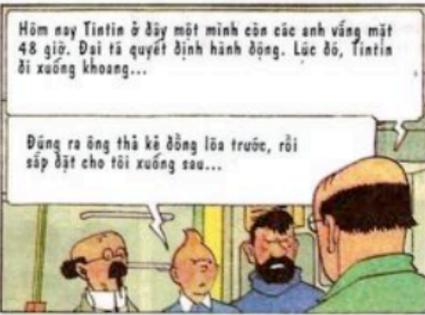

Hai điều nữa, Wolff à, thang bị kéo lên và kiện hàng tuyệt lấy mạng chúng tôi- do bác đó hả?

Chứ gì nữa! Rồi còn ở sau tôi già bộ chông văng nữa, muốn đẩy ta ra không gian phải không tên giáng-to!

Trời ơi, tôi đã quá tin tưởng anh Wolff? à!

Hôm nay Tintin ở đây một mình còn các anh vắng mặt 48 giờ. Đại tá quyết định hành động. Lúc đó, Tintin đi xuống khoang...

Đứng ra ông thủ kê đồng loa trước, rồi sắp đặt cho tôi xuống sau...

Vâng, tôi ở đây và chính... hẳn đã ónh Tintin ngất xỉu. Sau đó hắn ra lệnh bỏ rơi các anh lại trên mặt trăng. Tôi đã cố ngăn hắn... Tôi thế đấy!

Nào, tiếp đi!

Nói đi tên Judas!

Nghĩa là chúng tôi già cũng chưa chết nữa. Chúng tự giải thoát cho mình chẳng khó khăn gì. Và cũng chưa muộn. Động cơ vừa mới khởi động thôi. Khi phi thuyền phóng lên, chúng cắt đứt cầu chì. Động cơ dừng ngay lập tức và phi thuyền rơi xuống lại.

Ồi, nhờ Tintin cứu mạng chúng ta!

Đứng rồi... sau đó tôi tỉnh lại thấy mình bị trôi như trôi gô vậy... Tôi nghe tiếng ồn và nhận ra đó là tiếng động cơ... May mắn là hai nhân vật này chẳng bao giờ trở thành kẻ đào tẩu được.

Cứoi! Các bạn đáng thương à, đừng có ăn mừng quá sớm.

Khi vợ ý cắt đứt cầu chì, Tintin đã gây tai họa. Thêm nữa, lúc rút xuống, phi thuyền đã bị hư hại nghiêm trọng. Cần có thời gian sửa chữa. Nhưng cháu cứ tiếp đi Tintin.

Cháu kể tôi đầu nhĩ? À, khi hòa tiễn tôi đứt, cháu mở cửa và hạ thang xuống cho các bác có thể leo lên. Mang theo súng lục và mô lét, cháu im lặng leo lên cabin và thấy họ đang cãi nhau.

Gà này buộc Wolff phải nộp số ở bệnh viện và chuẩn bị bắn Wolff. Cháu phóng mô lét làm rơi súng của gã. Ngay cái lúc mà, Jorgen thần mẩn, ngài không còn là đại tá Boris nữa.

Sao cháu biết con vượn người này?

Đạ, chúng cháu gặp họ ở Syldavia trong vụ việc von Oitokar, dưới lốt Boris, hẳn là trợ lý của von Muskar XII, người đã bị hấn phân bồi. Tôi tháng hiệp đầu, nhưng ít lâu sau dường như hấn hiệp hai.

Và bây giờ chúng ta sẽ giam giữ hai tên này.

Cái gì? Trong lúc chúng ta đang thiếu oxy, chúng ta lại đeo thêm hai tên này. Bỏ chúng lại mặt trắng đi.

Chúng ta phải hao hiệp hơn chú, thưa thuyền trưởng. Bây giờ cứ đem chúng xuống và trói chặt chúng lại.

Tùy cháu! Nhưng rồi cháu sẽ hối tiếc hành động tử tế này. Nhớ lời chú nhé! Cháu sẽ hối tiếc!

Dù sao, con cừ non à, ta cũng biết các áo chèn xanh đẹp này để người ấm và xinh nữa! Bằng tay, đồ chết dẫm! Dẫm bừa hoàn hảo!

Làm cái gì cũng được. Nhưng mong ngài đủ lịch sự để đừng phun nước bọt vào mặt tôi! Ướt nhep!

Cái gì? Tôi... ừ? à? Quân súc sinh, người dẫm! Người dẫm xúc phạm một người cao thượng khí thế như ta ư? Định vật kia!

Bình tĩnh nào, thuyền trưởng.

Bình tĩnh à! Bình tĩnh với các con gián thổi thia đó ư! Dẫm nói ta thế à! Bình tĩnh! Ta thế đó được không!

Anh có nghe hấn lăng mạ tôi không?

Đến lượt Calculus!

Ồi chúng ta lo tránh đi thôi!

!?

Thời nào, sự việc qua rồi. Bác xuống khoang coi hai tên tù binh đi.

Phải đấy. Và ta sẽ bắt liên lạc với Trái đất và kể lại những gì đã xảy ra.

Hồa tiên Mặt trăng gọi Trái đất. Có nhiều chuyện lớn đã xảy ra. Một kẻ phù hợp từ thế lực nào không được biết đã bị mất ấn nàu vào phi thuyền.

Wolff là đồng loa của hân. Vàng, Wolff! Hôm nay chúng tìm cách nìm bắt điều khiến phi thuyền. May thay chúng tôi phát hiện, bắt giữ và kết thúc âm mưu của bọn chúng...

Trong khi đó...

Ngồi đợi! Nếu các người tự cỡi trời được, lũ khốn, ta cam kết sẽ uống toàn nước lã trọn đời ta!

Vài phút sau...

Xong rồi! hai tên tù nhân khốn kiếp đó!

Được. Giờ nghe này

Kiểm tra bên ngoài và theo dự tính sơ bộ của ta, sẽ mất 100 giờ hoàn tất những hư hỏng cần thiết.

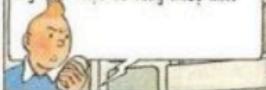
Thêm các khoản thời gian để vào hành trình trở về, rồi đây tôi đã chỉ đủ cho 100 giờ nữa. Nghĩa là khởi động cho phi thuyền xuất phát xong, chúng ta liêu mạng vì trái đất như thủy ma!

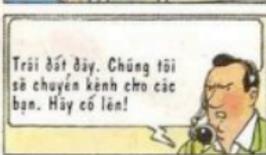
Dù sao chúng ta vẫn sống. Nên van phải bắt tay vào việc ngay. Bằng mọi giá phải hoàn tất mọi chuyện trong thời gian nhanh nhất có thể được.

Chúng tôi đây. Bắt đầu công việc sửa chữa. Cho chúng tôi nghe ít nhạc để tăng nhưệ khí.

Trái đất đây. Chúng tôi sẽ chuyển kênh cho các bạn. Hãy cố lên!

Nào, phải làm việc thôi. Châm dứt những suy nghĩ vớ vẩn. Sẽ được nghe nhạc. Chẳng có gì làm phấn khởi bằng âm nhạc!

Dài phát thanh Klow đây, Chương trình nhạc cổ điển bắt đầu bằng bản "Người đàn ông mù" của Schubert

Thời gian trôi, Đêm nhẹ nhàng bao phủ miền đất hoang vắng...

Bây giờ hai giờ trôi qua...

Hòa tiên Mặt trăng đây... Công việc rất tốt. Không có gì thì nửa ngày sẽ xong. Tuy vậy phải bỏ xe tăng và thiết bị quan sát ở lại để tiết kiệm thời gian vì oxy còn quá ít.

Những thiết bị lưu trữ, camera, xi-lanh oxy vẫn giữ lại. Tintin và thuyền trưởng đi gom chúng lại rồi. Tôi ngừng để chuyên qua liên lạc với họ.

Tintin ơi... Calculus đây... Sao rồi?

Cảm ơn bác, ổn rồi. Nhưng mặt trời biến mất. Chỉ có đỉnh núi hiện rõ ở chân trời.

Nhưng chúng ta cũng không đến nơi không nhìn thấy, vì còn ánh sáng tuyệt vời của trái đất.

Pom Pom Pom. Và họ nhảy múa trong ánh sáng của trái đất.

Chấu và thuyền trưởng đã để lại thông điệp trên xe tăng cho kẻ nào sau này theo gót chúng ta. Nhờ chúng ta chết đi để ra nó cùng nhắc về cuộc thám hiểm kỳ diệu đầu tiên ở Mặt trăng. Bây giờ chúng tôi về đây.

15 phút sau...

Xong rồi thưa giáo sư.

Tốt. Việc sửa chữa cũng hoàn thành. Mặt đất vừa ra lệnh bay lúc 16 giờ 52. Chúng ta còn hai tiếng nữa.

Ta nghĩ nên nằm nghỉ, tiết kiệm Oxy. Nhưng thuyền trưởng còn phải xuống khoáng và bắt chúng đi nằm, khỏi phải chịu đựng quá nhiều

Cái gì? Anh muốn ta mời họ ăn điểm tâm nữa sao?

Giữ họ đã điên rồi! Lại còn cung chiếu như em bé vậy. Có giới hạn chứ! Dầu sao mình vẫn phải đi.

Yên nào! Vòng cuối vẫn chưa đứt được! Có người vào kia!

2 giờ sau...

Mặt đất gọi...
Lắng nghe...

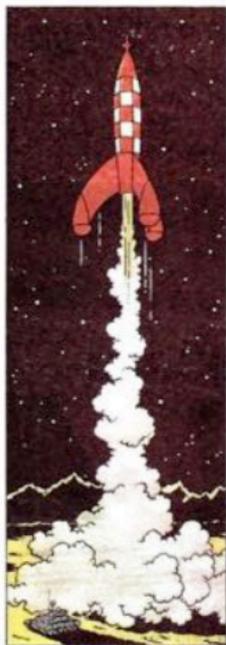

Còn ba mươi giây nữa, hai mươi - mười chín - tám - bảy - sáu... năm... bốn... ba... hai... một... không!

Ta bấm nút...và cầu mong được bình an... Không thì chết mất!

Nào giờ tay lên! Đứng!... Cò vào tay ai nấy phút mà! Xin chúc mừng: Sau các bộ rìa mềp này cò hai phụ tá thông minh gồm đây chủ!

Ha! ha! ha! Khi chúng mày khâm dầy trời đã quyết định phải xiết chặt khóa tay hơn. Và ta đã sẵn lòng xin chúng mày đứng vội!

Đủ rồi đấy! Quý ngài thây mạng tôi, nhưng tôi thì không. Chẳng còn nhiều oxy để nói lung tung và đùng mại thế này.

Nhưng ông đã hứa là họ sẽ đi nguyên vẹn.

Và máy cũng bần bần đến mức tin ta. Cút đi và để ta ket liêu đời chúng

Jorgen, không! Không bao giờ được làm thế!

Mắc mớ gì tôi này? Cút đi!

Cút mau! Đồ đần! Thà ra ngay!

Giữ hân đi Wolff!

Mặt đút gọi Hồn tiên. Mặt trắng chuyện gì vậy? Có tiếng gì như tiếng súng nổ...

Xong rồi. Chúng ta chẳng làm gì được nữa.

Calculus đây... Kinh khủng quá... Jorgen tự mở dây trời và tính giết chúng tôi. Wolff can thiệp vào... Jorgen có súng... và khi giáng cò hân đã tự lãnh viên đạn ngay tim...

Không... tôi không có ý định đó... không...

Châu biết rồi Wolff à. Không cần tự đổ lỗi mình như vậy. Kính của bác đây nó và hãy bình tĩnh. Châu tin bác mà.

Cái gì! Tên gián điệp toàn cầu này à! Phương phân bố! Tha hân tự do à! Con rắn độc này sẽ thêu cơ chơi chúng ta một vở, Xương khoáng ngay, xích hân lại!

Ơ, cái gì... mình bị cái gì thế này...

Ta biết rồi... Khi các-bô-nit đang tích tụ lại... và khi anh tức lên thì...

Giáo sư nói đúng đấy. Bình tĩnh lại thuyền trưởng à!

Làm gì cũng được! Nhưng nếu con nhện Wolff này giờ trở gí nữa các anh rắng lo lấy! Tôi hết trách nhiệm rồi!

Đừng lo, không có gì nữa đâu. Châu bảo đảm mà. Chúng ta nên nam nghĩ để tiết kiệm oxy thôi.

Nhưng trước tiên phải giải thoát cho hai thám tử cái đã. Còn xác Jorgen thì sao?

Cho hắn đi thăm hiểm vũ trụ chứ sao!

Vai phết sai...

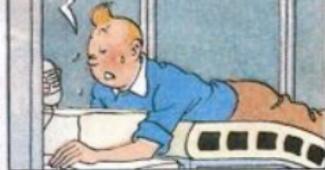
Trái đất đây. Các anh đang cách điểm xuất phát 31.000 dặm. Thế nào rồi?

Hóa tiên Mặt trăng nghe đây. Khi các-bô-nit đang hoành hành. Khó thở quá, nhưng vẫn còn chịu đựng được.

Mọi người đang lơ mơ ngủ. Tôi rắng chống chọi con buồn ngủ này.

Đừng chống chọi! Ngủ đi Tintin! Chúng tôi sẽ đánh thức cậu lúc đến giờ hạ cánh.

Thời gian trôi...

Mọi người đã ngủ hết. Đến lúc ta phải dậy thôi.

Mong là đừng ai thức dậy!

Bác đi đâu vậy Wolff!

Say! Nói nhỏ thôi! Ta xuống khoảng đây... hình như còn một cái xi-lanh oxy nữa dưới đó.

Thế à!

Đợi tôi hồi đã! Thuyền trưởng đặc biệt báo tôi thông báo chi tiết mọi cử động của anh mà.

Khó tin thật! Hắn không báo động! Lần này ta nắm số phận rồi! Trót lọt rồi!

Nửa giờ sau...

Mặt đút gọi Hỏa tiễn Mặt trắng.
Nghe rõ trả lời... Mặt đút gọi...

Nghe rõ không!
HỎA TIẾN MẶT TRẮNG!

Cái gì? A!
Vâng! Có tín hiệu Điện Đám...

Hỏa tiễn Mặt trắng... Tintin đây...

A! Cũng biết sợ a!

Nghe này... còn 15 phút nữa trước giờ hạ cánh

Rồi Chúng tôi sẽ chuẩn bị!

Mạng bắt nhiệm từ vào, 15 phút nữa chúng ta lái ngược hỏa tiễn lại!

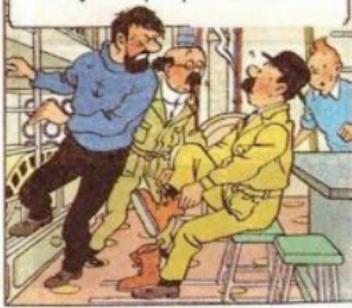
Ồ! Lại các trò nhào lộn tròn không! Ta vừa mơ thấy ta về bên lề sỏi ở Marlinspike với con mèo yêu dấu... Và...

Wolff! Tên ôn dịch Wolff đầu rôi! Giường hán trống kìa!

Đừng lo! Thuyền trưởng! Wolff xuống khoang cách đây vài phút thôi mà.

Người để hán đi hã tên khốn? Cả khi ta đã bảo người trông chừng hán à?

Tôi cô trông chừng đấy chứ!
Nhưng hán bảo chỉ đi vài phút thôi!

Và câu cũng khoái lắm anh hùng rom lắm! Có trời mới biết Wolff đang chơi nước cờ gì nữa đây.

Xuống khoang mau! Có lẽ đã quá trễ!

Nếu anh bạn của ta chơi một vũ nữ thì chúng ta ra cái thể thống gì hã?

Đầu, hán trốn đầu, tên găng-tơ ấy!

Đồ ôn dịch! Đồ! Thấy không! Ta đã bảo mà!

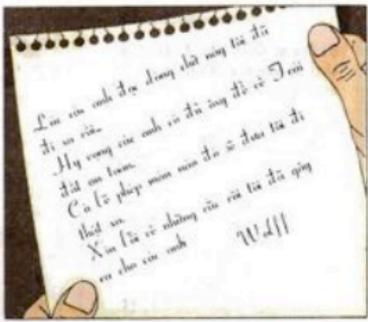
Tên lâu cũ! Tên già nhũn! Hần phà hoi... cái gì... Ờ... ỳ ta là...

Một bức thư!

Trời đất! Gù Wolff khôn khố! Khiếp quá!

Sao? Cái gì vậy?
Đọc to lên!

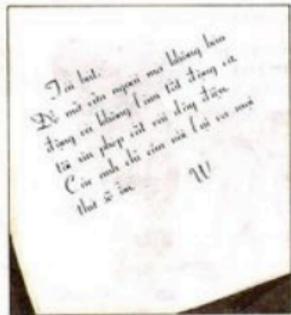

Đừng vội cười... đừng vội cười...
Đừng vội...
Hãy xem cái anh... cái anh...
Đừng cười...
Cái là...
Thật...
Xin...
em...
Wolff

Không thể được! Nếu mở cửa ngoài đồng cơ đã tắt rồi.

Còn đây nữa nữa...

Tên...
Đừng...
Đừng...
Cái...
Thật...
Wolff

Khôn khố thay cho Wolff! Đã liệu mình cứu chúng ta lại còn bị tôi nghi oan nữa...

Vâng. Nhưng cô lẽ sự hy sinh đó vô ích thôi. Bức lên trên đó còn cháu nói đây điện lại!

À! Anh đây rồi! Bất tên Wolff đó chưa?

Ê! Nói gì vậy? Đừng để ta nghe bất cứ lời nào bất kính đối với người hàng Wolff, ta sẽ quăng anh ra vũ trụ nhập bọn luôn đấy! Hiểu không đó mức dịch?

Ngay lúc đó...

Mất đất gọi... Mười phút nữa sẽ đổi chiều bay

Rõ

Mười lăm phút sau...

Mất đất đây... Thành công rồi! Cố gắng đừng bỏ cuộc! Còn hai giờ nữa các anh sẽ về tới Trái Đất!

Vâng! Thật là ấn tượng khó phải đối với thuyền trưởng Haddock, một kẻ quên mình vì sự nghiệp khoa học, v.v v.v...

Nếu ta chết, hãy cho ta chết theo con đường sự nghiệp ta theo đuổi!

Ê, anh đi đâu vậy?

Đi đâu ư! Chết tiệt, đi đốc cạn chai whisky này. Rượu là thứ độc dược hoàn hảo ngấm từ từ, từ từ...

Dù rồi, Thuyền trưởng ạ. Đi năm đi. Không đủ thời giờ cho bác say xin đầu.

... như tôi đã từng biết! Và tôi đâu có vội gì...

Chết tiệt, tại sao không? Có cần để dành vài linh hồn để cấp cứu không? Có không nhỉ?

Một ngàn phần trăm là chúng ta kết cuộc sẽ như cá trích hun khói đông hợp. Rồi sẽ cấp cứu hết thầy chúng?

Thuyền trưởng, xin nhớ say rượu ở nơi công cộng là phạm pháp. Đi năm đi!

Hai... hai lần ớn dịch... Họ cần hai tên với Dunch và Judy trên kia kia. Lẻ ra các người nên ở lại...

Lần này yêu cầu anh xin lỗi!

Vâng, anh phải xin lỗi chúng tôi!

Ồ! Một chọi bốn! Tôi thật!

Nửa giờ sau...

Hồ tiên-Mặt trắng đây. Không thể được nữa rồi... Đã dùng hết xi-lanh cuối cùng... Ai này đều bất tỉnh... Tôi không biết có qua số không...

Baxter đây! Gắng lên Tintin! 50 ngàn dặm nữa thôi... chỉ một tiếng nữa... Cạn đảm lên và đừng bỏ cuộc nghe Tintin! Rồi sẽ ổn thôi!

Cảm ơn bác Baxter... Châu sẽ cố... cảm ơn... đến cuối cùng... Châu...

...o rùng... không đủ... s...sút! Tạm biệt!

Ừ! Tạm biệt! Cầu cho chúng mày chết khô chết hóa trên đó! Jorgen và Wolff chúng làm hỏng việc hết! Tại sao không thêm cái hỏa tiễn thổi tha số đó... Thứ mà chò quý hừn...

Tú Sách Mini

Gần nửa giờ, hòa tiên phong
về không Trái đất

Mặt đất đây... Các anh còn bay
8000 dặm nữa... Chuẩn bị cho bộ
phần lái tự động.

Hòa tiên-Mặt trăng... Tietin đây...
Vâng... Tôi hiểu... sẽ cố gọi giáo
sư đây...

Giáo sư! Giáo sư! Gần về nhà rồi! Dậy đi...
Phải vận hành bộ phận lái tự động...

Giáo sư ơi! Vì Chúa! Làm ơn...
vô ích thôi... Trời! Phải làm
gì đây?

Mình phải... phải cố xem...
không còn ai... Mình ngột
ngạt quá...

Mình... phải đến... cầu
thang...

Tôi rồi. Nhưng
... yếu sức quá...

Hoa mắt... quá...

Mặt đất đây... Có ai trong buồng lái
không?

Nào... cố gắng
cuối cùng...

Mặt đất gọi...

Tôi... tôi
... đây...

Mặt đất gọi Hòa tiên-Mặt trăng
Mau bật nút lái tự động...
Nghe rõ không?

Hòa tiên...
Nghe rõ trả lời
... Nghe rõ...

Nghe rõ trả lời... Trời ơi... Trong tích tắc nữa thôi... Đùng
bỏ cuộc... Các anh đang làm nguy đấy.

Một đút gọi...
Tintin ơi, trả
lời ngay!

Vô ích thôi. Cậu ấy ngắt
xiu rồi. Walter nhấn tín
hiệu báo động, cồng to
càng tới... Chỉ cách này
mới làm cậu ta tỉnh thôi.

Vâng, ta
thử xem.

TRIIUUUW

WOOUIIIII!

TRIIII
Cái gì? Vâng...
vâng... bộ phận...
lái tự động...

WOOUIIIIT

Allô! Tintin đây... tắt tín
hiệu đi... tôi bắt đây...
Chắc... được rồi

Ồ! Kịp rồi!

Tốt lắm Tintin. Đi năm
đi... Đủ sức không?
Tintin ơi...

Cậu ấy lại ngắt nữa. Không sao,
chuyên cần làm đủ làm. Tôi ra bộ
phận hạ cánh đây!

Được. Chúng ta
sẽ liên lạc qua
điện đài.

Bộ phận quan sát gọi
chỉ huy. Phi thuyền chỉ
cách Trái đất 900 dặm.
Vài phút nữa động cơ
phụ sẽ thay thế động
cơ hạt nhân

...phi thuyền bây giờ cách ta 550 dặm...

Động cơ hạt nhân vừa dừng. Động cơ phụ sẽ thay thế
một hai phút... Nhưng có chuyện gì vậy?

Trời ơi... Động cơ phụ không chạy... Hỏa tiễn lao xuống
như sao băng vậy, Họ sắp nổ tung ra tung mình.

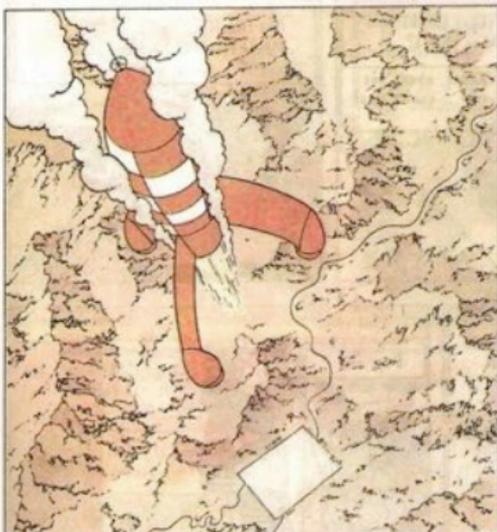
Hoan hô! Động cơ phụ chạy rồi! Còn hai mươi phút nữa sẽ xuống tới!

Câu mong họ vẫn sống sót!

Trong khi đó, tại trạm tiếp đất, các quan sát viên bồn chồn tìm kiếm bóng dáng ba tên trên bầu trời.

Trời! Nó kia!

Nhìn kia! Có chiếc xe cũng vừa tới!

Ồi! Xe ông Baxter đấy! Làm sao họ thấy hoạt hình được! Họ liêu mạng chui vào ngay đỉnh của nó... chắc sẽ đẹp lẹp hay thành thị nung mất thôi.

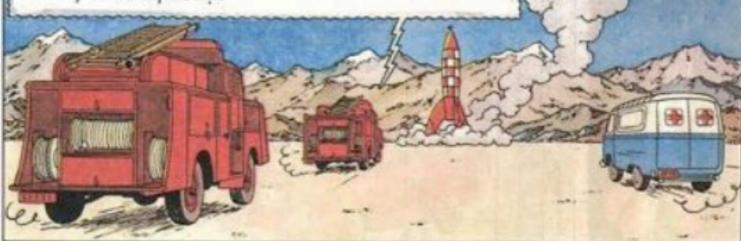
Ồi! Dừng!
Hỏa tiễn kia!
Dừng ngay!

Mau lên tài xế.
Chúng ta phải đến
kịp khi nó đáp xuống.

Tsiiii

Xe chưa lửa gọi đây... Hỏa tiễn sắp xuống rồi... Xe ông Baxter rất khó thấy vì khói bay mù mịt.

Tôi e rằng xe cháy mất và... không! Họ kia kia!

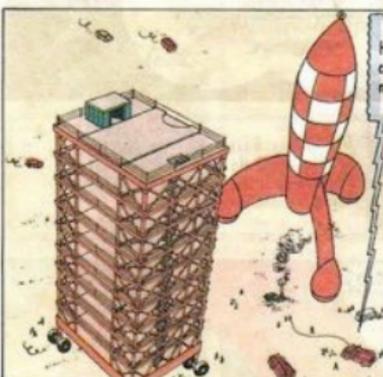

À! Ông Baxter! Ông làm chúng tôi thất tim đấy! Không bị thương? Không cháy à?

Không, nhưng hỏa tiễn... gọi họ mau!

Hỏa tiễn Mặt trăng nghe đây... Các anh đã hạ cánh... Mở cửa đi...

Hỏa tiễn Mặt trăng! Dẫn cán cầu đang đến. Tôi nhắc lại, mở cửa đi!

Không trả lời... Phải đục mới vào được. Mang cưa điện tới đây

Vài phút sau...

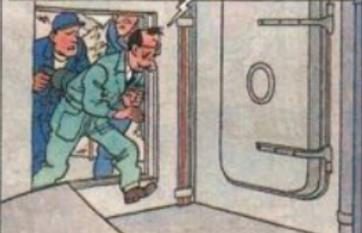
Được rồi!

Mau lên!

Bây giờ đến cửa khóa hơi! Có thể mở từ bên ngoài!

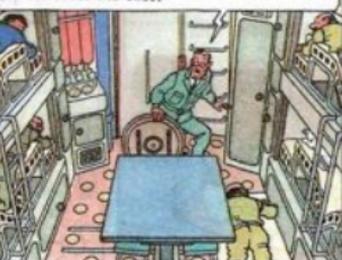
Trời ơi, không một tiếng động. Ta vào đây như vào một nhà mồ.

Giáo sư! Tintin ơi!
Thuyền trưởng!

Mượn mắt chúng tôi! Chẳng có cử động nào!
Xin chào! Xin chào!

Giáo sư ơi! Giáo sư!
Vô ích thôi!

Mạng họ ra ngoài và tiếp
oxy ngay! Mau! Ta sẽ lên
col Tintin, cậu ấy ở trên
buồng lái đó.

15 phút sau...

Ồi! Hết mô mắt kia!

Tôi... ở đâu thế này? Chuyện gì?!
Hồi tiên...
Đừng lo... Cháu đã khỏe...
Trái đất đầy mà.

Khỏe ư? Trái đất? Thật không? Vậy
còn mọi người? Còn Snowy?

Giáo sư vô hại thăm tử đã qua
con nguy hiểm. Snowy cũng vậy.

Nhưng...

Anh bạn Haddock... Chứa ơi...
nghiêm trọng hơn nhiều... ta
sợ rằng...

Nghĩa là sao? Thuyền
trưởng đâu?

Kia kia! Trên cồng ấy.

Trời ơi!

Không thể được!
Thuyền trưởng

Bác ơi, cháu nè. Tintin đây nè.
Bác tỉnh dậy đi. Chúng ta về tới
rồi! Bác ơi!

Không có dấu hiệu sống! Bác có thật tin là...

Ồi! Mạch của hân thất thương
và rất yếu...

Nhưng cháu trông đợi gì ư? Tim hân
gần rứa ra. Không đáng nói ư, nhiên nếu
những gì họ nói cho bác là đúng. Hình
như hân là một tên ngôn 4-ki kỳ dữ lắm!

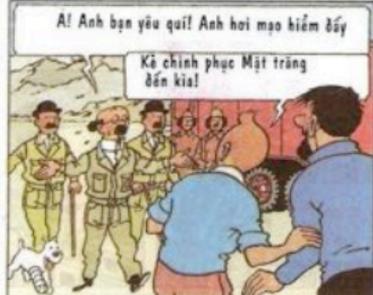
Cái gì? Ta nghe rõ mà! Không phải
mơ! Có ai vào nhức Whisky mà!

Ôi bác sống rồi! Mà ời, bác làm cháu mừng tim!

Đừng tim? Cháu mà tin là già Thuyền trưởng già gan dạ này lại có thể và cháu Diêm vương ỉ? Nào, whisky ầu?

A! Anh bạn yêu quý! Anh hơi mạo hiểm đấy

Kề chính phục Mặt trăng đến kia!

Anh bạn già Cuthbert! Bất tay nào!

Snowy ời, may mà ta còn kịp nhóc!

Đây là whisky ngài yêu cầu!

Hoan hô!

Cho tôi một ly để cạn với anh! Lần đầu tiên trong đời tôi nếm cái thứ này đấy! Nhưng hẳn là không phải lúc uống trà hoa cúc rồi!

Tốt lắm!

Các bạn, chúng tôi đã sống qua những khoảnh khắc tuyệt vời. Đã đặt dấu chân lên mặt trăng huyền bí xa xôi. Và cô nên để vài thời gian xoa nhòa những dấu vết hoan hi để mãi mãi không, thưa quý ông?

Không, sẽ chẳng bao giờ! Vì tôi hứa, chúng tôi sẽ quay trở lại!

Cái gì? Trở lại đó? Tôi trở lại Mặt trăng ư?

Cho phép tôi về với một buổi, đồ chất thật, xin tránh cái cổ quan tài bay của anh ra giùm. Không bao giờ, anh nghe chứ! Không bao giờ!

Nói các anh hay, qua mọi chuyện tôi đã học được: nơi ẩn trú thích hợp nhất cho con người...

LÀ TRÁI ĐẤT CŨ KỶ THÂN YÊU!

HOUSTON PUBLIC LIBRARY
 01199 96116

